

RITRIT
-prerodna parodija-

LIKI:

SVETOVALCI

RAFAEL DE SAINT, poslovni in osebni guru, pozna srednja leta
JASPIS KRESNICA, dušna šepetalka, intuitivna svetovalka, zrela leta
VALDA, holistična motivacijska trenerka (life coach), zgodnja dvajseta

UDELEŽENCI

SVETLANA, depresivka, srednja leta
STANE, njen mož, deloholik, srednja leta
MAYA, lepotica, pozna dvajseta
SVIT, luzer, pozna dvajseta

MEDIJ

ČAS IN KRAJ:

TUKAJ IN ZDAJ

(delavnica poteka tekom štirih dni v izolirani apartmajski vili na zelenem slovenskem podeželju,
poletje 2017)

opombe:

/ dve osebi istočasno govorita
- replika prekinjena, ker se oglasi druga oseba
VELIKE ZACETNICE sugerirajo kričanje

1. PO MOČ

Posestvo z veličastno teraso, okrog njega travnik in gozd. Maya, ženska v poznih dvajsetih s popolnim mejkapom in v močno neudobni dizajnerski poletni obleki, sopiha po klanecu do posestva. Za seboj vleče velikanski kovček. Z ramen ji binglja velika torba. V eni roki ima nesoser, v drugi papirnate vrečke z logom priznane modne znamke in večerno obleko v prosojni polivinilasti srajčki – svežo iz čistilnice. Ne zmore vsega nesti. Stvari uhajajo iz rok. Obupuje.

MAYA: NA POMOOOOOČ!

Z druge strani proti posestvu korakata Svetlana in Stane, zakonca srednjih let. Ne držita se za roke. Stane ima zasedene s kovčkom (leva) in poslovno aktovko (desna). Oblečen je pusto, formalno. Stanetov korak je hiter, nervozen. Svetlana je odeta v preprosta ohlapna oblačila, brez ličil, nekoliko zabuhla, kot bi kar naprej jokala. Mastni in zanemarjeni lasje so speti v čop. Na rami ima ponošeno etno torbo. Premika se počasi, mlahavo, nekaj korakov za njim. Ko prispeta, Svetlana vrže svojo torbo na tla. Nato pa še sebe. Mrko zre v tla, nenadoma začne hlipati. Stane opreza naokrog in trese z nogo, kot da čaka vlak, ki ima napovedano gromozansko zamudo. Na hitro potreplja Svetlano, a njej ne odleže. Oglasi se nadležno zvonjenje mobitela. Svetlana zahlipa še bolj na glas.

MAYA: HALOOO?!

STANE: (po telefonu) Ja, končno! Ne, signala ni bilo! Ste podpisali?

MAYA: AHOOOJ, A ME KDO SLIŠI?!

SVETLANA: A boš že izklopu ta jajca.

MAYA: NA POMOOOOOOOOOOOČ!

Svetlana dvigne glavo v Mayino smer, nato jo spet povesi in se pogrezne v svojo agonijo.

STANE: (po telefonu) Super. Pošlji mi vse dokumente po mejlu. In pokliči me, čim ti potrdijo uro montaže. Pa hostese je treba še bukirat!

Mayi se počasi, lahkotno, s pokončno dvignjeno glavo približa Rafael, telesno zelo dobro ohranjen moški poznih srednjih let s sivkasto bradico in lasmi, spetimi v figo. Nosi indijske hipijevske hlače in dolgo srajco v enakem stilu. Nasmehne se ji in ji galantno izmakne kovček izpod rok.

MAYA: Končno! Sem že mislila, da bom obtičala tu. Taksist je pa tudi en kreten, da ni mogel v klanec! Čevlje sem si čisto uničila na teh kamnih!

RAFAEL: Zdaj ste v varnih rokah, Maya.

MAYA: Kako pa veste, da sem jaz Maya?

RAFAEL: Ljubezen. Po nepalsko. Iluzija. Po hindujsko.

Maya ga čukasto gleda. Rafael se nasmehne kot modrec, vzame še neseser in nekaj vrečk, nerodno preprime in neseser zgrmi na tla.

MAYA: *(paničen vzklik)* Samo da ni šel Chanel!

Maya se skloni in hiti odpirat neseser.

RAFAEL: Coco Chanel je nekoč dejala, da so ljudje, ki so bogati, in ljudje, ki imajo denar. Kam spadate, Maya?

MAYA: Joj, ne ... moj ultimativno najljubši eau de parfum! *(brska po neseserju)* Oh ... uh, še dobro! *(Maya vzhičeno podrži stekleničko parfuma pred prsmi, gestikulira zahvalo nekam gor v nebo, nato pa ga postavi nazaj v neseser in odpre drug predalček)* ... Oh, ne!

RAFAEL: Ja kaj pa je?

MAYA: Ogledalo! Razbilo se je!!!

RAFAEL: Žal mi je, zelo mi je žal. Vas lahko tikam, Maya?

MAYA: Šur, saj sem mlada. A vam ne zgledam mlada? Koliko let bi mi dali?!

RAFAEL: Maya, vse, kar se zgodi, se zgodi, ker je tako prav.

MAYA: Prav - za koga?!

RAFAEL: Tu ga ne boš potrebovala.

MAYA: Seveda ga bom!

RAFAEL: Dobila boš nova ogledala. Zelo kmalu.

MAYA: Rabila bom dva. Enega za v torbico in enega za v žep, za skrajno silo.

RAFAEL: Ti bodo šli malo težje v žep ... bodo pa služili namenu.

MAYA: Še danes, sigurno?

RAFAEL: Sigurno. Zaupaj mi. Pridi.

Rafael hoče nesti še njen neseser, Maya ga prestreže.

MAYA: Bom sama!

Maya in Rafael prikorakata do Staneta in Svetlane. Ta še vedno bulji v tla, vsa rdeča v obraz. Stane žonglira s tablico in telefonom, ki kar naprej skovikata v znamenju mejlov in sporočil s socialnih omrežij.

RAFAEL: Lepo pozdravljeni. Dobrodošli na ritrit Pri Svetem Motovilcu. *(slovesno)* "Štiri

dni da odkriješ, kdo si." Jaz in moji dve partnerki bomo poskrbeli za vašo duhovno preobrazbo.

STANE: *(Svetlani, med ukvarjanjem s tablico)* Dve partnerki?! Kam si me to zvelkla!

SVETLANA: Obnašaj se!

RAFAEL: Vi ste najbrž Stane?

Stane na hitro pokima, mu poda roko, z očmi na tablici. Maya iz torbe potegne svoj mobilni telefon z roza cufkom in preverja različne poze obraza v odsevu zaslona.

SVETLANA: Jaz sem Svetlana, jaz sem naju prijaviła.

RAFAEL: Vem. Vaš zdravilni proces se začne tukaj in zdaj, zato vas lepo prosim, če mi vsi izročite mobilnike, da nas ne bo nič vznemirjalo.

SVETLANA: *(Stanetu)* Poslušaj ga!

Svetlana mu brez besed izroči svoj mobilni telefon. Rafael ga pobaše v žep. Stane ignorira, zatopljen v tablico. Izza hrbta se jim približa energična gospodična v belem, Valda. Stanetu tablico vehementno izpuli iz rok.

STANE: Kaj zaboga-

VALDA: Če se zgodi na hitro, manj boli.

STANE: Dajte nazaj! Ta mail je življenjskega pomena.

RAFAEL: Povsem človeško je, da na takšnem intenzivu marsikoga zamika, da bi raje brskal po internetu, kot po svoji psihi, srcu in duši, zato – prosim. Ubogajte Valdo.

STANE: Saj niste resni.

VALDA: Tablice, mobije, vse!

STANE: *(Se oklepa telefona)* NE!

VALDA: Če hočemo kaj pridobiti, se je treba najprej od nekaterih stvari posloviti.

SVETLANA: Ja!

Valda nastavi roko, Stane ji mukoma izroči telefon. Valda se premakne proti Mayi, ki je zdaj okupirana z urejanjem fotke na mobilni telefonu.

MAYA: Ne morem.

VALDA: Ne dovoli, da te facebook obvladuje.

Svetlana spet zabliva.

MAYA: Ni to ...

VALDA: Aja, a je twitter, ane?

MAYA: Ne.

VALDA: Instagram?!

MAYA: ... Ne glede na to, kateri filter dam, se nepravilnosti na obrazu ne da povsem eliminirati.

VALDA: Zasvojenost s selfiji je huda nepravilnost. Ampak tudi to bomo odpravili: cufek gre z mano.

Maya ljubeče pogladi svoj roza telefon z roza cofkom in ga poljubi. Valda ga vzame. Stane poln sočutja pogleda Mayo. Svetlana še kar hlipa.

MAYA: Ne! Dajte nazaj. Prosim! Samo za sekundico!

RAFAEL: (*Valdi*) Usliši prošnjo jokajoče mlade duše.

Valda vrne Mayi mobitel, ta seže po verižici, na kateri visi mini šminka. Mobitelov zaslon uporabi kot ogledalo, da si popravi šminko. Stane poželjivo gleda - mobitel.

STANE: Samo za hipec bi si sposodil, ko boste končali?

VALDA: Ne!

Valda vzame Mayi telefon, Stane brezupno povesi ramena.

VALDA: Prva lekcija: Postavljanje meja.

MAYA: Zdaj sem pa vsa razmazana!

RAFAEL: Nisi, nisi.

MAYA: A res ne?

STANE: Res.

MAYA: Da mi ni šlo po zobeh?

VALDA: NI.

SVETLANA: (*Pomigne proti Stanetu*) Še jabolčno uro ima.

Rafael iztegne roko proti Stanetu, ki si togotno zaviha rokav in si odpne Apple Watch. Rafael jo pobaše v žep.

RAFAEL: Hvala.

VALDA: A bo to zdaj vse?

STANE: Ja.

RAFAEL: Prepričani? Nočemo, da bi nas karkoli ustavljalo.

STANE: SEM REKEL, DA JA!

SVETLANA: Spet renči. Samo renči. Kot pes, ko mu izpuliš kost iz gobca.

STANE: Samo poglej, kam si me zvelkla. Nazaj v devetnajsto stoletje, jebenti. In ti temu praviš počitnice.

Svetlana spet zahlipa. Manifestira se Jaspis, dostojanstvena ženska v zrelih letih s čarovniško frizuro in blaženim pogledom. Nosi unikatna etno oblačila in etno nakit. Za svoja leta izgleda zelo dobro.

JASPIS: Dragi in drage, dobrodošli. Pri nas se boste v mirnem in varnem okolju povsem posvetili samim sebi in -

Oglasi se zvok mobitela. Prihaja iz Stanetovega suknjiča. Stane se pretvarja, da ni nič.

RAFAEL: Nekomu zvoni.

Stane se pretvarja, da ni nič. Telefon potihne.

VALDA: Okej, eno stvar je treba kar takoj razčistit: tukaj se slavi resnico. Kdor laže, ne bo ne sebi ne drugim prinesel nobene koristi in če ima s tem kdo problem, lahko kar takoj gre.

Stane se zasuka na peti.

SVETLANA: Če greš, je z nama konec.

Stane se počasi obrne nazaj.

STANE: Rekla si, da greva na razvajanje v dvoje!

SVETLANA: *(si obriše solze)* Pet let! Pet let sem čakala na dopust, si rekel, naj si kar izberem, kamor hočem – po svojem okusu, da boš naredil, kar želim, enkrat za spremembo, zame. In evo, spet so te bila sama usta.

STANE: Goli otok, ne pa ritrit!

JASPIS: Kdor ostane, ostane, ker tako želi. Le tako dopustimo, da staro, nepotrebno, obremenjujoče umre in se novo, lepo, pozitivno rodi.

VALDA: *(Stanetu)* No, kaj bo?

STANE: Okej, okej.

Stane ji poklapano izroči mobitel.

VALDA: Je to zdaj zares vse?

STANE: Je.

RAFAEL: Prisežete?

SVETLANA: Priseže.

VALDA: Ste povsem prepričani?

STANE: PA ČE SEM REKEL DA JE!!! KAJ ME DRKATE!

RAFAEL: Svoje stvari lahko odnesete v hišo, se malo osvežite, potem pa se bomo spet zbrali tu na terasi in začeli s programom. Oblecite se udobno in prinesite s sabo samo najnujnejše.

Stane in Svetlana vzameta prtljago in odideta proti vhodu v vilo. Maya počaka.

MAYA: Moj nos potrebuje puder.

RAFAEL: Potrpežljivost.

MAYA: A?! Rekli ste, naj se gremo osvežit.

RAFAEL: Potrpežljivost.

MAYA: Kako je potem z ogledali???

RAFAEL: Takoj, ko začnemo.

Maya odide proti vili. Valda, Rafael in Jaspis ostanejo zunaj.

VALDA: Trije?! To je vse?!

RAFAEL: Saj veš, da si v današnjih časih ne more vsak privoščiti dela na sebi.

JASPIS: Vizualizirala sem jih deset!

RAFAEL: Ko se razve, bomo hitro popularni, nič skrbet.

VALDA: Upam.

RAFAEL: Bodi malo bolj prizanesljiva do njih, niso še tako razviti, kot ti.

VALDA: Saj si rekel, da ne smejo imet telefonov!

JASPIS: Nujno morajo podpisat izjavo, da so tu po lastni volji. S Stanetom bodo težave, že vidim.

VALDA: O, ja. In tista Maya: vesolje me spet preizkuša.

RAFAEL: Klicala je na pomoč. Odprta je. Pomoč. Prišli so po moč. Naše poslanstvo je, da jim pokažemo pot. Imamo njihove astrološke karte, vemo, kam lahko gremo. Varni smo. Ne paničarita.

Zatemnitev.

2. ZAJEZITEV JEZE

Popoldne istega dne. Jaspis, Rafael in Valda čakajo sedeč v polkrogu na tleh. Maya, Stane in Svetlana pridejo na teraso, Maya zdaj nosi drugačno, toda še vedno zelo neudobno obleko in druge sandale s peto.

JASPIS: Sedite, prosim.

Svetlana in Stane sedeta. Maya skuša po turško sestiti na tla, pa je obleka preozka. Poskusi čepeti, a se zaradi nestabilnih čevljev prevrne. Stane ji kavalirsko ponudi roko.

MAYA: Hvala.

Maya vstane in se prestopa.

RAFAEL: Maya, imaš s seboj kakšno trenirko?

MAYA: *(zgroženo)* Za koga me pa imate?!

VALDA: Ko slečeš, kar nisi, zasije to, kar si.

MAYA: ... A.

Maya si začne slačiti obleko; trudi se odpeti zadrgo na hrbtu, a ji ne uspeva.

MAYA: Sem lepo porjavela, kaj? To je pa naš solarij.

Naramnice porine navzdol. Stane živahno opazuje. Svetlana brezvoljno bulji v tla.

JASPIS: Potisnite si naramnice nazaj!

VALDA: *(Pohiti k Mayi)* Pridi. Greva poiskat nekaj udobnejšega.

MAYA: *(začne brskati po torbici)* Oh, skoraj sem pozabila: vsem sem prinesla kupončke. Deset brezplačnih obiskov v solariju Sončni raj. V treh tednih boste ready za na plažo!

Svetlana jo z gnusom pogleda in odkima.

VALDA: *(vzame kupončke in poriva Mayo proti vili)* Super, super. Greva zdaj.

Valda pospremi Mayo do hiše.

JASPIS: Torej. Moje ime je Jaspis Kresnica in bom negovalka vašega srca. Naučila vas bom, kako prepoznati in pozdraviti vaša čustva ter zadovoljiti dušo. *(Maya se vrne)* Z velikim veseljem vam predstavljam svojo kolegico, motivacijsko govornico in nutricionistično poznavalko, ki bo v zdravem duhu skrbela za zdravo telo. Ena in edina – Valda!

VALDA: Živjo, vsi! Moje metode so bulšit-fri. Dolžni ste sebi in svojemu organizmu, da z njim ravnate spoštljivo in tega vas bom jaz naučila. Zlepa ali pa zgrda. Naredila bom vse, kar je v moji moči, da vas nabildam z energijo, da boste v življenju dosegali vrhove! Ne prenesem treh stvari: sprenevedanja, zamujanja-

Pristopica Svit, že na prvi pogled zmeden mladenič blizu tridesetim, s košatimi dolgimi lasmi in zasanjanimi, odsotnimi očmi.

SVIT: Erm ... A sem prav prišel?

VALDA: Ne vem! Če ste prišli zamujat in zapravljat naš čas-

Rafael očitajoče pogleda Valdo, ta utihne.

STANE: Zapravljali bomo še kaj več od časa. *(Svetlani)* Namesto tega bi lahko nabavil nova okna. Za vsa nadstropja!

RAFAEL: Brez skrbi, dan vam bo svež pogled na svet.

VALDA: *(se skuša kontrolirati)* Vesolja me preizkuša. Vesolje me preizkuša.

SVIT: Saj bi poklical, pa sem na bolhi prodal telefon, da sem sploh lahko prišel.

Svetlana z zanimanjem dvigne glavo. Stane žalostno nakremži ustnice, vsaka možnost telefoničnega kontakta s svetom je zdaj izgubljena.

RAFAEL: Na pravi poti si. Pozdravljen med nami ... ?

SVIT: Svit.

Rafael se mu prikloni, z rokami sklenjenimi pred prsmi.

VALDA: Od zdaj naprej boste spoštovali točnost. Točnost pomeni spoštovanje. Ja?

SVIT: Ja, valjda.

RAFAEL: Valda bo poskrbela za tvoje telo, Jaspis pa je dušna poznavalka.

JASPIS: Dušna šepetalka!

SVIT: Me veseli.

Svit sede na tla. Maya je v kričečih kapri hlačah in navolančkani asimetrično proporcionirani bluzi, ki ne omogoča prav veliko gibanja, a zdaj lahko vsaj normalno sede na tla, poleg Svita.

JASPIS: Pa smo popolni.

RAFAEL: Da ne bom predolg ...jaz vas bom učil, kako se odpreti svojemu višjemu jazu, kako poslovne priložnosti obrniti sebi in veselju v prid; kako se lotiti srčne predaje in srečne prodaje. Moje ime je Shree Mambo-

SVIT: Me veseli.

VALDA: Ni še končal.

RAFAEL: *(počasi, ponosno nadaljuje)* Shree Mambo Taltos Oshin Fuyo Xander Chava Sophurus Abaya Enkan Ji Krishna Taavi Uvuvwevwevwe Salman Lamas Babatunde Olaoluwadi Sahasrara Rafael de saint. Lahko me kličete Rafael.

STANE: Po bonbonih.

SVETLANA: Tisto je Raffaello!

STANE: Ti že veš.

RAFAEL: Predlagam, da se od zdaj naprej vsi tikamo.

Vsi pokimajo. Maya ponudi roko Svetlani.

SVETLANA: *(nastavi roke v obrambo in z gesto pozdravi, dotakniti pa se noče)* Nekaj prebolevam.

SVIT: A je nalezljivo?!

STANE: NE.

Stane zavzdihne, vzame Mayino roko in jo kavalirsko poljubi.

STANE: Stane. Me veseli. Moja Svetlana je danes z levo nogo vstala.

SVETLANA: Pa še to komaj.

SVIT: A imate tu kak umivalnik?

VALDA: Ne. V hiši je.

SVIT: Šit.

Stane ponudi roko Svitu.

STANE: Stane.

SVIT: Svit.

Svit stežka sprejme Stanetovo roko. Maya ponudi roko Svit.

SVIT: Moment.

Svit iz torbe potegne razkužilo v gelu in se obilno namaže, Maya vmes drži roko v pripravljenosti za stisk. Svit pospravi razkužilo nazaj v svojo torbo in že skoraj spravi roko do Mayine, ko ga nekaj zaustavi.

SVIT: *(z očmi na razkužilu)* A, B, C, Č, D, E, F-

Svit zopet potegne ven razkužilo in si razkuži roke vse do komolcev. Svit pospravi razkužilo v torbo. Spet ga potegne ven, odpre, hoče se namazati, a se zadnji trenutek zadrži. Vsi nestrpno čakajo.

Svit pospravi razkužilo nazaj v torbo. Končno je pripravljen, da sprejme Mayino roko.

SVIT: Ja ... Živjo.

MAYA: *(sunkovito umakne roko)* Tole zgleda precej agresivno ... do tule ga voham ... že kar vidim, kako mi gre lak v luske. Plus, hrapava koža, a-a.

RAFAEL: Maya, varna si. Kdor želi, si lahko nadene novo duhovno ime. Lahko ste karkoli si izberete. Imam pooblastilo, da vas iniciiram. Gratis! Včasih to pomaga, za nov začetek.

STANE: Vi ste imeli potemtakem kar veliko začetkov, Mambo.

VALDA: Rafael si je ta imena prislužil. Pri znamenitih duhovnih učiteljih, gurujih, šamanih in light workerjih širom sveta.

RAFAEL: Toda tukaj nismo zato, da bi govorili o meni. Čas je, da se posvetimo vam, da odpravimo blokade in proslavimo vaš pravi namen v tem življenju. Povejte na kratko, zakaj ste tu.

MAYA: Botoks.

RAFAEL: Prosim?

VALDA: Vesolje me preizkuša. Vesolje me preizkuša.

MAYA: Oči je rekel, da mi bo financiral doživljenjske vbrizge, če pridem najprej sem. Glede na moja leta - saj nimam izbire!

SVETLANA: Saj si komaj dovolj stara, da lahko sama kupiš alkohol!

MAYA: To je pa korektor krem de la krem. La prarie. Veste, videz vara.

SVETLANA: Mlada si, lepa, vse je še pred tabo. Ne sekiraj se zaradi ene gube.

MAYA: Ene? Ene?!?! (*Stopi bliže*) Poglejte: tu, tu pa tu ... in če se nasmehnem, tu pa tu in ena majčkена tu ... jih vse vem na pamet!

VALDA: (*zgroženo*) Kot bi srečala sebe iz prejšnjega življenja. Vesolje me preizkuša. Vesolje me preizkuša.

MAYA: Jaz sem bila sigurno čebela. Ful imam rada med!

JASPIS: Oh ... kdo in kaj in zakaj smo bili v prejšnjih inkarnacijah je tema našega naslednjega ritrita. Boste dobili vabilo. Če pripeljete prijatelje, dobite popust.

VALDA: (*Mayi*) Ti si ... mlajša verzija mene. Jaz, dolgo časa nazaj. Kmalu bo dve leti. Moja osebnost se je vmes osamosvojila in napredovala in tudi tvoja bo. Samo čas mi daj.

MAYA: Ravno časa me je strah.

RAFAEL: Čas je relativen. Tu ne bomo operirali z urnikom vsakodnevnega življenja, vstajali bomo s soncem. Ne bomo gledali na uro, vsak čas bo pravi čas za tisto, kar boste želeli predelati in rešiti, dokler ne boste čutili, da ste popolnoma prerajeni in pripravljeni na vstop nazaj v stari novi svet.

JASPIS: Še tole bi prosila, če podpišete.

Jaspis razdeli obrazce in kuli. Maya takoj podpiše. Kuli poda naprej. Svetlana podpiše.

STANE: Nič ne bom podpisoval!

SVETLANA: Podpiši ali pa je konec.

JASPIS: S podpisom se zavežete, da se boste s časom in energijo zavezali za cel program, in da sprejemate lastno odgovornost za udeležbo.

STANE: Ne morete spremeniti življenja nekomu, če ne ve, kaj hoče.

RAFAEL: Svetlana, bi prosim podelila z nami: kaj je tvoj problem?

STANE: Trpi za pomanjkanjem življenja.

VALDA: Ne bom vam spremenila življenja, transformirala bom vašo osebnost!

JASPIS: In jaz ne bom obsojala, osvobodila bom vašega duha!

SVETLANA: Vi ste moja zadnja šansa.

RAFAEL: Pokazal vam bom, da je um lahko zlata jama brez dna, ne pa kletka osebne mizerije in brezizhodnega sna.

SVIT: Ja! To sem čakal. Res se opravičujem, da sem zamudil ... imam težavo z dohajanjem sebe ... in časa ... in še česa, zato pa sem tu ... rad bi zaživel na polno, našel samega sebe, kaj našparal, da bom šel lahko potovat in se bom tam našel, saj vedno pravijo, da se gotovo najdeš, ko si izven svoje cone udobja-

STANE: Potem ti pa ne bo treba daleč hoditi!

SVIT: ... Rad bi našel nekaj, za kar je vredno živeti ... al pa nekoga ... al pa oboje -

SVETLANA: Da bom imela vsaj voljo, da si umijem lase.

SVIT: Točno to! Erm ... Lotil sem se že marsičesa, pa me je zmeraj minilo- Rad bi odkril, no, zaobjel, saj veste, obdržal-

RAFAEL: Duhovno gonilo!

JASPIS: Na pravem mestu si, Svit.

SVIT: Cele dneve bi lahko prespal ...

RAFAEL: Vidim, vidim. Korenska čakra je oslABLJENA. Či ima zastoje po telesu, zato si brez energije.

SVIT: Či je kriv? Aha!

STANE: (*posmehljivo*) Či je kriv!!!

SVIT: Se da kaj narediti al je že prepozno?!

VALDA: Nikoli ni prepozno!

SVIT: Jaz sem že toliko stvari zamudil ...

JASPIS: Sprosti se, vse bo v redu.

VALDA: Pridite vsi bliže, prosim.

JASPIS: Najprej morajo podpisati.

Svit podpiše in si hitro spet obilno razkuži roke.

VALDA: To! Uvodna vaja čuječnosti. (*pokaže lažjo vajo za sproščanje, kjer ob vdihu pokrči kolena in upogne hrbtenico proti tlom, ob izdihu pa se dvigne in hrbtenico poravnava*)
Vdih: štejemo do tri, izdih: štejemo do pet. Vdih na pet, izdih na tri. Eeeen, dvaaa, triii, eeeeen, dvaaaaa, triiiii, štiiiiiri, peeeeeet. In spet!

Rafael, Jaspis, Svetlana, Svit in Maya sledijo Valdi. Maya se v svoji opravi malo opoteka, vendar vseeno sodeluje. Stane jih debelo gleda.

VALDA: Vdih: štejemo do tri, izdih: štejemo do pet. Vdih na pet, izdih na tri. Eeeen, dvaaa,

triii, eeeeeen, dvaaaaa, triiiii, štiiiiiri, peeeeeet.

STANE: Mislim, da tole ni zame. Nimam časa opazovat svoje sape, medtem ko mi gre firma doma v maloro.

SVETLANA: Saj imaš uslužbence! Ravno toliko so sposobni kot ti.

STANE: To pa! Kar naprej visijo na youtube!

SVETLANA: Manjka ti vere v ljudi.

STANE: Sem mislil, da bova imela z ženo en tak zabaven nedolžen dopust, ampak kot ponavadi je tudi tokrat stvari narobe ocenila. (*Svetlani*) Greva domov!

Svetlana se ne premakne.

STANE: Joj, zakaj se vedno pustiš prosit?!

SVETLANA: Žena bo ostala, pa naj Stane kar hoče.

JASPIS: Saj je podpisala!

RAFAEL: Kolikor vem, sta tudi že v celoti plačala.

STANE: Bolje ena ura izgubljena, kot pa več polnih delovnih dni!

JASPIS: Zaznavam, da je med vama ogromno napetosti in mislim, da bi bilo zelo koristno da Stane ostane.

VALDA: Zanj in za vaju oba. Program se prilagaja vsakemu posebej. Prva točka za Staneta na dnevnem redu bo zajezitev jeze.

SVETLANA: On je poplava!

STANE: Štirje dnevi brez telefona, to ... to ne gre! To, to je cela večnost, to je ... samomor.

RAFAEL: Odvisno, kako doživljamo. Vsak trenutek je del večnosti. Uspešen poslovnež ve, da je potrebno izkoristiti tisti pravi trenutek, moment, ko je treba reskirati: privoščite si, reskirajte zdaj, zase! Podajte se v naložbo - vase! Kaj pa je to – štirje dnevi!

SVETLANA: Odkar ima svoj biznis, se sploh ne zmeni zame. Kupi vse, kar želim-

MAYA: Blagor.

SVETLANA: Še tisto, česar sploh ne omenim-

MAYA: (*navdušeno*) Misli vam bere?!

SVETLANA: Svojega časa mi pa ne da ...

MAYA: Imaš pa več časa zase.

RAFAEL: Tudi denar je energija.

SVETLANA: Jaz imam polno denarja, pa nič energije.

STANE: Nikoli ne vprašam, koliko kaj stane.

MAYA: Stane pač da, kar najbolje zna.

STANE: Ja!

JASPIS: Vem, da bi radi pomagali sebi in s tem tudi drugim, zato smo oblikovali skupino. Ampak, prosim, zadržite se govorjenja v imenu drugih. Svetlana, kako se počutiš?

SVETLANA: Obupno.

VALDA: Obupno, to še ni tako hudo. To lahko popravimo. Huje bi bilo, če bi rekla obupano.

SVETLANA: Obupno obupano!

STANE: A vidite: kar nekaj travmira!

SVETLANA: Sploh se več ne spomnim, kdaj sem se nazadnje smejala.

MAYA: To je dobro za gube.

SVETLANA: Jaz tako ne morem več ... Nekaj se mora spremenit.

JASPIS: Stane, Svetlana: čutim, kako vajini srci hrepenita.

RAFAEL: Včasih je treba kaj za sabo pustit, da lahko odkrijemo našo pravo bit-

STANE: Okej, okej, okej. Bom poskusil. Kaj je treba naredit?

VALDA: Ne kaj je treba: kaj *moram* naredit.

STANE: DOBRO, KAJ MORAM NAREdit?!

VALDA: Samo zaupat, se prepustit in nam sledit.

JASPIS: Ne *kaj moram naredit*, ampak *odločil sem se*, da bom naredil.

RAFAEL: Ne: odločil sem se, da bom *poskusil*. Tako.

STANE: Mater! ODLOČIL SEM SE. Evo.

VALDA: Enkratno, Stane. Premagali ste samega sebe, čestitam! Vsi čestitamo!

JASPIS: Še avtogramček, pa začnemo.

Jaspis Stanetu porine obrazec in kuli v roke. Stane oklevajoče podpiše.

VALDA: To! Vsi v kolo sreče!

Vsi v krogu vstanejo.

JASPIS: Varni smo. Mirni. Zaprimo oči. Začutimo se. Povežimo. Podajmo si roke ...

SVIT: *(skriva roke za hrbtom, recitira)* A, B, C, Č, D, E, F, G, H, I, J-

JASPIS: Podajmo si roke ...

Maya, Svetlana in Stane si podajo roke. Svit si hiti v roke vtirat razkužilo.

JASPIS: Podajmo si roke!!!!!!

Svit hiti vtirat razkužilo v roke. Vsi čakajo. Valda ima dovolj, Svit potegne rokav čez dlan, tako da se mu ni treba nikogar dotakniti na golo kožo. Svit se pridruži krogu, ampak ni povsem sproščen.

JASPIS: *(spet mirno)* Podajmo si roke, pritisnimo se ob sosedove boke. Ko začutimo vzgib, se rahlo zazibajmo v levo in nato v desno ... Zibelka topline in moči. Stojimo trdno na tleh, s podplati mendramo vse trenutne skrbi. Dihamo. Zibamo se ... in tacamo po dušnih smeteh. Ponavljajte za mano: vsi smo eno

VSI: Vsi smo eno

JASPIS: Vsi smo vse

VSI: Vsi smo vse

JASPIS: Vesolje nas osrečuje

VSI: Vesolje nas osrečuje

JASPIS: Mir in veselje

VSI: Mir in veselje

JASPIS: Želje čakajo na manifestacijo

VSI: Želje čakajo na manifestacijo

JASPIS: Vse je mogoče s pozitivno vibracijo

VSI: Vse je mogoče s pozitivno vibracijo

JASPIS: Hvala, hvala, hvala, vsemogočna ljubezen

VSI: Hvala, hvala, hvala, vsemogočna ljubezen

JASPIS: Darujemo ti svojo dušo, um in telo

VSI: Darujemo ti svojo dušo, um in telo

JASPIS: Vse je dobro, vse mogoče dobro bo.

VSI: Vse je dobro, vse mogoče dobro bo.

Svetlana nenadoma zahlipa.

SVETLANA: Kaj pa, če ne bo?!

STANE: Bo, bo.

SVETLANA: Jaz res ne vidim ... ne vidim izhoda.

JASPIS: Vse je dobro, vse mogoče dobro bo.

SVETLANA: Izčrpana sem.

STANE: Od česa le!

VALDA: Polna luna bo. Tekočine v telesu zelo nihajo.

RAFAEL: Za prvi dan ste že vsi ogromno naredili.

JASPIS: Vse je dobro, vse dobro bo. Svetlana, ponavljaj si to mantra vsakič, ko te pograbi agonija. Čez čas bodo misli, ki jih ne potrebuješ, same sebe selekcionirale.

SVETLANA: Upam.

VALDA: To! Pozitiva kurativa! Zaključimo večer tako, da podelimo občutke hvaležnosti. Jaz sem danes neizmerno hvaležna za priložnost, da lahko podajam svoje znanje in delim izkušnjo z vami, lepimi ljudmi-

MAYA: Hvala.

VALDA: Lepimi dušami. In za motovilec, ki sva ga z Rafaelom zjutraj posejala. Mati narava je res velikodušna! Maya?

MAYA: Hvaležna sem, da se mi Chanel ni razbil.

VALDA: Poskusi it malo globlje ...

MAYA: Hvaležna sem, da se moj najljubši parfum ni razbil.

VALDA: Globlje vase, v povezavi z vsemi živimi bitji.

MAYA: A, okej! Hvaležna sem, da Rafael ni razbil mojega najljubšega parfuma Coco Mademoiselle.

RAFAEL: Poskusimo drugače: kaj te osrečuje? Kaj te je danes še posebej osrečilo? Lahko je malenkost, mene, na primer je osrečil pogled na sončni zahod. Kako so se barve prelivale čez skalovje in potonile med smrekami.

VALDA: Kaj pa motovilec?!

RAFAEL: Tudi motovilec me je osrečil, ja.

SVETLANA: *(obupano)* Utopljam se.

JASPIS: Vsi smo eno, vsi smo vse, vesolje nas osrečuje-

SVETLANA: *(na robu joka)* Mene ne.

STANE: Temu ni konca ...!

SVETLANA: Naredila bom konec! Zares ga bom ... ne zmorem več ... preveč je ...

JASPIS: Svetlana, samo dihaj ... dihaj ...

SVETLANA: NE!

SVIT: *(stopi bližje k njej in šepeta)* Toneš nižje in nižje, črnina te vsrkava vase ... *(Svetlana zapre oči)* dihanje je naporno, ne veš, če boš zdržala, če lahko ... potem pa te nekaj potegne gor. Nežno te vodi navzgor, občutiš olajšanje, koža sprejema toplino toplejše vode na površju, ki se meša s temno, mokro, mrzlo ... ploveš višje, lahko je, samo predati se moraš ...

SVETLANA: *(miži)* Predam se ...

SVIT: Ploveš in ploveš in končno prideš do površja ... še malo, in bo konec. Rešena boš. Dihala boš. Tako. Zdaj lahko spet odpreš oči. In samo *si*.

Svetlana odpre oči in globoko zavzdihne v olajšanju.

SVETLANA: Hvala ti.

SVIT: Upam, da sem kaj pomagal.

SVETLANA: Zelo.

RAFAEL: Za zdaj bo bolje, da vodenje meditacije prepustite nam strokovnjakom, ampak vseeno hvala, Svít. Globoko občudujem tvojo zmožnost empatije.

SVIT: ... Ko gledam njo je kot bi poslušal sebe.

STANE: Kar naprej fantazira o tej temi, vi sploh ne veste, kako težko mi je!

Živalski krik preplaši še Staneta samega: kot bi se prebudil iz transa, odpre oči in osramočeno povesi glavo.

STANE: Oh! Ne vem, kaj mi je bilo.

JASPIS: Super! Uspela sva odkriti, kaj je ta nemir: jeza. Samo jeza. Ena sama jeza. Vzljubi to jezo. Sprejmi jo.

STANE: Bog pomagaj.

RAFAEL: Kateri pa?

STANE: Kako to misliš?

RAFAEL: Raje bi, če se na tej točki vzdržimo klicanja božanstev.

VALDA: Bomo mi čisto v redu poskrbeli za vas.

JASPIS: No, če bi kdo želel, jaz lahko vzpostavim stik z božanstvi. To se plača posebej. Individualni tretma.

SVETLANA: Mene bi zanimalo.

VALDA: Bistvo tega, da smo zdaj utelešeni, da smo na Zemlji je, da smo zares prisotni v telesu, da uživamo življenje z vsemi čuti. Ne pa, da silimo v nebesa.

STANE: Amen. Eno pivce za živce, dva, tri ... različni, francoska solata, domač jabolčni zavitek ... temu jaz pravim užitek.

SVETLANA: Jaz pa ne.

Valda Staneta lopne po temenu.

VALDA: Metoda tapkanja - vedno pomaga. Vse dajte ven!

Valda ga tapka po glavi, vratu, ramenih, naprej po rokah, nato nadaljuje na prsi.

VALDA: Še, še, daj si duška.

STANE: Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaargh! Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaargh!
Aaaaaaaaaaaaaaaaaaargh! Uaaaaaghhhhh!

JASPIS: Tako. Dobro. Zelo dobro! Kar še.

Stane tuli, nakar se mu glas skrha in zadnji krik izzveni kot bevsk izmučenega psa.

STANE: Ne gre več.

RAFAEL: Vsakokrat, ko začutiš takšno silo, v nogah ali kje drugje, ji moraš dovoliti na plan. Sva zmenjena?

JASPIS: Veste, kadar moški v sebi stiska jezo, jo partnerka izrazi. In obratno. Nekdo potiska, drug izloča. Povsem možno je, da je Svetlana v depresiji, ker si je nakopala vsa ta Stanetova službena bremena in jih ne zna odložiti.

STANE: Spet sem jaz vsega kriv!

SVETLANA: Ni tega rekla. Bodi vesel, ker vsaj hočeš bit živ.

STANE: Od zdaj naprej bom samo še kričal.

VALDA: To! Čez dva dni bomo ponovno ocenili raven tvojega nemira, potem pa bomo delali na umirjanju. Ampak do takrat pa kar pridno kričat. Velja?

MAYA: Ohhhh ... Kako dolgo še? Umrla bom od dolgčasa.

SVETLANA: Od dolgčasa se ne umre. Verjemi, sem probala.

STANE: Cele dneve je sedela in strmela. V nič!

SVETLANA: Nisem bila lačna. Ni se mi dalo kuhat.

RAFAEL: V Indiji sem srečal kar nekaj pranojedcev. Ne potrebujejo hrane. Živijo od solarne energije.

STANE: Nič nisem spal od skrbi. In od lakote.

JASPIS: Tega gotovo ni delala zanalašč.

STANE: Za deset kil jo je pobralo!

MAYA: Sliši se dobro. (*Svetlani*) A je bilo ful težko zdržat?

RAFAEL: Aha. Svetlana ni bila na vibraciji pranojedcev, ker sicer ne bi hirala.

STANE: Komaj sem zdržal! Ni spala, ni jedla, ni kuhala, samo strmela. Kot en zombi.

VALDA: Klasična depresija.

MAYA: Za to so zdravila.

JASPIS: Tablete ne odpravijo vzroka, samo zakrčijo ga. V večini primerov je vzrok depresije pomanjkanje ljubezni. Do sebe, do drugih. Bomo delali na tem, nič se bat.

SVETLANA/SVIT: Aha.

RAFAEL: Maya, si z nami?

MAYA: A? Ja, ja.

RAFAEL: O čem razmišljaš?

MAYA: Čutim ga.

JASPIS: KOGA?

MAYA: Tule. (*pokaže na ramo*) Mozolj se mi dela. Podkožni.

SVETLANA: Tvoj problem je to, da nimaš problema!

MAYA: Ti ga nimaš! Kako si lahko depresivna, če imaš lahko vse, kar si želiš???

RAFAEL: Zaključimo za danes. Še naloge: Svetlana, ti boš napisala osmrtnico!

STANE: A zdaj jo boste pa še spodbujali!

SVETLANA: Nekje imam že osnutek poslovilnega pisma ...

VALDA: Poslovite se od poslovilnega pisma! Za vedno!

JASPIS: Gre za to, da v osmrtnici projicirate, kje se vidite – kdo želite biti čez pet, devet, trinajst, trideset let.

RAFAEL: Svit, enako velja zate.

SVIT: Trideset? Samo?! A že pred šestdesetim me bo pobralo?! A to čutite al kako?!

JASPIS: Samo primer sem dala. Napišite, kot da je danes vaš zadnji dan in z veseljem in hvaležnostjo gledate nazaj.

SVIT: Bom poskusil.

VALDA: To!

RAFAEL: Maya, tudi ti. Osmrtnico.

MAYA: KAJ! Čez leta in leta in leta ... še polno lepih stvari se bo zgodilo do takrat, gotovo se bodo, polno lepih stvari, lepih oblek, srečala bom še polno lepih, zagorelih ljudi ... Nagubana koža ... povešene prsi ... smrad ... ovenele rože ... voziček ... Ne, ne! Samo tega me ne prosit! STARA, (*hiperventilira*) stara jaz, jaz, stara kot zemlja, oh, ne ... ne ... ne ... ne.

RAFAEL: MAYA! MAYA! Vdiiiiih, izdiiiiih ...

VALDA: Vdiiiiiiiiih. Izdiiiiiiiiiiiiiiiiih.

MAYA: (*mantra*) Torbica. Torbica. Torbica.

Mayi se stanje počasi izboljšuje.

SVETLANA: Za to so zdravila.

MAYA: Ti si lahko srečna, ti imaš naravno lepo kožo!

SVETLANA: Ne morem biti srečna kar samo zato, ker mi je bilo nekaj dano ob rojstvu.

MAYA: (*spet pade v travmo*) Sivi lasje, ovenela koža, smrad po zatohlih kletah ... nič kalcija v kosteh ... Joj! Karkoli, prosim, samo tega ne. Vedno več in več in več jih bo ... Ne prenesem misli na to, še več, čelo vso marogasto, vrat ... ležala bom v krsti in nihče več ne bo rekel: kako ima ta lepe naravne nohte. Vsi bodo videli samo guuuuuubeeeeeeeeeee.

JASPIS: Vse je dobro, vse mogoče dobro bo.

RAFAEL: Poskusimo takole: Napiši ljubezensko pismo.

MAYA: A? Jaz jih ne pišem. Bi pa rada kakšnega dobila.

VALDA: Glej, če nisi pripravljena sodelovat-!

MAYA: Že to z gubami je dovolj hudo, a zdaj naj se pa še za to sekiram, ker noben ni dovolj dober zame!

VALDA: Ni frke. Ko se najdeš, boš našla pravega. Jaz sem ga.

MAYA: Imam skrajno drage standarde.

JASPIS: Da bi lahko ljubili, morate najprej vzljubit sebe.

SVETLANA/SVIT: Ja.

RAFAEL: Napiši ljubezensko pismo *sebi*.

MAYA: A?

RAFAEL: Tvoj zobje so bolj beli kot Tadž Mahal. Tvoja usta so bolj rdeča kot terra rosa-

MAYA: A! Moja koža je kot café latte. Moji lasje so mehki kot ... sviloprejka? Ne, kot svila. Saten. Velur? Oh, toliko je izbire!

STANE: Kot iz reklame.

MAYA: (*prikupno*) Oh, hvala.

RAFAEL: ... Ampak to ni tisto, kar te dela posebno, kajne? To nisi *zares* ti.

MAYA: Hmmm.

VALDA: Ti si več kot to! Proslavljaj svojo ženskost! Od znotraj navzven. Zaljubi se v svoj yin!

MAYA: Ne razumem.

VALDA: Vesolje me preizkuša. Vesolje me preizkuša.

JASPIS: Trenutno smo v visokih frekvencah trecene krokodila. Ko preidemo v jaguarja, bo vse lažje. Še dva dni.

JASPIS, RAFAEL, *Valda in ostali se trudijo slediti mantri*: Vsi smo eno, vsi smo vse, vesolje nas osrečuje, mir in veselje, želje čakajo na manifestacijo, vse je mogoče s pozitivno vibracijo. Hvala, hvala, hvala, vsemogočna ljubezen, darujemo ti svojo dušo, um in telo. Vse je dobro, vse mogoče dobro bo.

RAFAEL: Stane, Svetlana: dodelili smo vama ločeni spalnici.

STANE: Ločene spalnice! A nisva prišla, da se bova povezala?

RAFAEL: Smo presodili, da je na tej točki tako najbolje za vaš individualni zdravilni proces.

JASPIS: Ni treba, da telesa fizično tiščijo skupaj, da bi bile duše povezane.

RAFAEL: Zaupaj v naše metode.

SVETLANA: Ja, Stane. Vera v ljudi.

STANE: In to praviš ti! Če bi imela kaj vere, ne bi sanjarila o tračnicah in štrikih.

SVETLANA: Rada bi se naučila verjet. Zares.

JASPIS: Saj se boste. Vsi. Z ljubeznijo se vse odpre. Še nekaj: jutri je poseben dan. Preden zaspate, na vsa vidna mesta napišite štiri sedmice. To manifestira čudeže!

Svetlana in Svit vdano pokimata.

VALDA: Lahko noč. Pa en om za pomoč.

Zatemnitev.

3. EN TAK TOK

Noč. Svetlana sedi zunaj in opazuje skoraj polno luno. Povsod na vidnih mestih po telesu ima napisano 7 7 7 7. Približa se ji Svit. Tudi on ima povsod na vidnih mestih napisano 7 7 7 7.

SVIT: Lepo, da si še živa.

SVETLANA: Trudim se spraviti skupaj tisto osmrtnico, pa ne gre ...

SVIT: Kaj si želiš?

SVETLANA: To, kar si vsi.

SVIT: Hmm ... zadeti sedmico, kupit Harleya, kupit Mercedeza, it na Bahame, met večjega tiča, povečat prsi, pomanjšat prsi, dvignit mansardo ... veliko je teh globokih stvari.

Oba se zasmejita.

SVETLANA: Ambicija mi gre na kozlanje. Uničila je moj zakon. Če smo vsi eno in to, potem ni treba, da si želim bogvekakj doseči, a ni tako? Saj bodo drugi. Jaz bi samo rada našla nekaj, kar me osrečuje.

SVIT: Jaz tudi.

SVETLANA: Tisto z vodo ... kako si vedel, da bo pomagalo?

SVIT: Nekaj mi je reklo, da si ribi po horoskopu. In ribe moramo plavat.

SVETLANA: Ti si tudi riba?!

SVIT: Žalostni ribi.

SVETLANA: Veš, občutek imam, kot da te že poznam.

SVIT: Nisva se srečala. Bi si zapomnil.

SVETLANA: Ah, ne vem če.

SVIT: Verjemi. Tvoje oči ... nekaj je v njih. Ko te gledam, je vse manj ... manj težko.

SVETLANA: Si ti že kaj sestavil?

SVIT: Kje se vidim ... mah, sploh se ne vidim. Vse je zamegljeno.

SVETLANA: Ane. Kot sanje ... samo da niso prijetne. Vse je ... kot da bi bilo zakajeno ... in težko se diha. Žge od znotraj.

SVIT: Ti si bila v prejšnjem življenju gotovo zažgana.

SVETLANA: Misliš?

SVIT: Jaz sem bil vsaj enkrat obglavljen. Zato ne prenesem pulijev. In nakita okrog vratu. Ni šans, da bi nosil kravate!

SVETLANA: Pa tisto razkužilo? Si bil kdaj smetar?

SVIT: To je pa od tega življenja. Paničen strah pred svinjarijo.

SVETLANA: Ah, daj no. Svinjarija se spere.

SVIT: Saj ... če vsaj trikrat razkužim, potem je skoraj več ni. Ampak v bistvu je. Vedno je. A veš? Šesti razred ... moral bi imet nastop. Vsi so gledali ... groza me je bila ... sem se usral.

SVETLANA: Strah te je bilo, to je čisto normalno.

SVIT: Erm ... ne, tko ... dobesedno ... usral. V hlače.

SVETLANA: Aja! Oh, to je pa moralo bit res zoprno.

SVIT: Vse do konca osemletke so me potem zajebavali ... da sem umazan ... pujs... Svit, usrana rit ... ne moreš si mislit.

SVETLANA: Bogi.

SVIT: Ja.

SVETLANA: In si se začel več umivat?

SVIT: Roke po petkrat do sedemkrat zaporedoma.

SVETLANA: Čudno, da imaš sploh še kaj kože.

SVIT: Potem se mi je isto zgodilo na zagovoru diplome.

SVETLANA: NE! Posral si se ?!

SVIT: Erm ... Tako sem se bal, da se bom, da nisem spravil nič iz sebe. Vsi so sedeli in čakali ... jaz pa nisem rekel ne a ne b. Nisem diplomiral. Faliran filozof.

SVETLANA: Saj ni nujno, da bi te to kam pripeljalo. Končala sem faks, ampak ... Stane je začel s firmo, malo sem mu pomagala ... stvari so šle svojo pot.

Žalostno strmita predse, tišina.

SVETLANA: Sovražim facebook! Vsem gre bolje od mene. Vse, kar lahko rečem, je, da sem Stanetova žena. Vsi poznajo njegove klime. Noben pa ne ve, kako hladen je. Nič nisem naredila za sebe. Pa bi lahko. Ni on kriv. Al pa je. Ne vem.

SVIT: Facebook je en šit.

SVETLANA: Ni, če imaš lajf urejen. V jok me spravi, ko gledam tiste nasmejane face. Razmišljam, da bi se kar zbrisala.

SVIT: Kar. Zbriši se. Realnost je itak vedno drugačna.

SVETLANA: V mojem primeru ni. Nič se mi ni dogaja na spletu in nič se mi ne dogaja doma.

SVIT: Jaz bi kar nekam šel ...

SVETLANA: Ja.

SVIT: Samo, kam? (*zelo premišljeno, kot da govori nekaj zakompliciranega, česar ni še nihče nikdar povedal*) Kako? Kdo smo in kam gremo? Zakaj smo?

SVETLANA: Všeč si mi – ker me ne prepričuješ, da je lahko vse lepo. Rada bi ti dala nekaj v zameno za tisto meditacijo, lahko?

Svit skomigne. Svetlana iztegne kazalec in ga približa njegovemu obrazu, ta se sunkovito umakne.

SVETLANA: Ne bom te umazala.

SVIT: Jaz bom tebe.

Svit začne vleči ven razkužilo, namaže se. Svetlana ga vzame in še sebi namaže roke. Svit se zdi pomirjen.

SVETLANA: Še?

Svit odkima.

SVETLANA: Zapri oči.

SVIT: Zakaj?

SVETLANA: Dovolj mi.

Svit popusti. Zapre oči. Svetlana s prstom nežno potuje po njegovem obrazu.

SVETLANA: Potrebuješ veliko svobode. Čustveno si zelo občutljiv. Rado te zanese. Prizemljitve ti manjka. Tvoj planet je Pluton, tvoj element voda. Imaš težave z želodcem ...

SVIT: Kako veš!

SVETLANA: Vse tiste dolge dni doma. Marsikaj sem naštudirala. Tudi prerokovanje iz obraza. No, branja obraza.

SVIT: A sebi pa ne moreš prerokovat?

SVETLANA: Nisem še končala. Pod vekami se nabira vsa teža tvojih misli, pritiska na ta predel, to je vse želodec ... (*premakne se s prstom do ušesa*) ledvice so zdrave (*nadaljuje po čelu do nosu*) Srce je močno ...

SVIT: Kaj pa pravijo ustnice?

SVETLANA: Ššššš. Imaš problem z denarjem ... in s sorodniki.

SVIT: Nimam bogatih sorodnikov. To je moj problem z denarjem.

SVETLANA: Vse se vidi v tvojih obrveh. (*se dotakne čela in potuje proti sencam*) Nimaš se na koga obrnit ... sam si.

SVIT: Sem ...

SVETLANA: Vzemi to kot svobodo. Jaz bi že zdavnaj šla, mislim ... za vedno *šla*, če ne bi bilo moža. Nočem, da bi moral potem žalovat in še huje: vsem pojasnjevati.

SVIT: Mogoče bi vsaj takrat dobila pozornost, ki si jo zaslužiš.

SVETLANA: Rekel si, da bi rad potoval. In boš. Samo ne še tako kmalu in morda ne tja, kamor misliš, da želiš.

SVIT: Si kdaj razmišljala, *kako* bi ... odpotovala?

SVETLANA: Itak! Imam cel seznam. Pro et contra. Problem je predvsem v tem, da ne prenesem pogleda na kri. Imam tudi zelo nizek prag bolečine. Preden bi me pobralo, bi bilo zelo hudo, tega se pa bojim.

SVIT: Saj so tudi drugi načini. Jaz bi izbral tablete.

SVETLANA: Že zdaj te želodec matra!

SVIT: Skok pod avtobus?

SVETLANA: Pri tem, kakšni zastoji so pri nas po centru, bi jo v najslabšem primeru odnesla s kakšno buško.

SVIT: Vlaku je najbrž bolj siguren. Ampak na mojem koncu ni nobene železniške proge.

SVETLANA: Saj se lahko kam zapelješ.

SVIT: A bi šla z mano?

Svetlana mu masira sence.

SVIT: Oh, kako to paše.

SVETLANA: Jaz ne vem več, kaj je to užitek.

SVIT: Krasna si. Kako, da tega ne vidi?!

SVETLANA: Zdaj lahko odpreš oči.

SVIT: Ni treba. Čutim te-

Svetlana ga, še vedno zaprtih oči, prime za roke.

SVIT: Ne-

SVETLANA: V redu je.

Svetlana si razpusti lase in natakne elastiko Svit na zapestje. Svit odpre oči.

SVETLANA: Ko te pograbi, da bi pograbil razkužilo, drmaj tole gor in dol.

SVIT: Poskusil sem že vse živo, ne vem ...

SVETLANA: Ko sem imela migrenske napade, sem to počela. Pomaga, prelisiči um.

Svit se dotakne elastike in jo pomika gor in dol po roki. Svetlana ga prime za roke. Obraz se jima nenadoma raztegne v blažen nasmeh.

SVIT: A čutiš?!

SVETLANA: Vau ... En tak ...

SVETLANA / SVIT: ... Električen tok ...

Svetlana in Svit ostaneta tako še nekaj trenutkov. Tudi Svetlana zapre oči. Umirjena, božajoča glasba. Zatemnitev.

4. PRIZEMLJITEV

Jutro, 2. dan. Sončni vzhod. Valda priteče na teraso in zapiska na piščalko.

VALDA: Akcija! Gremo v kolo sreče! Kje ste vsi?!?!

Iz gozda prideta Svetlana in Svit. Hodita tesno drug ob drugem, sinhrono, kot bi ju povezovala neka posebna energija (ne dotikata se). Pridružita se jim Stane in Rafael.

SVETLANA: Kakšno lepo jutro!

STANE: Si dobro spala?

SVETLANA: Nisem.

STANE: Oh. Kaj je bilo pa narobe?

SVETLANA: Nič nisem spala.

SVIT: Sva meditirala.

STANE: A DA STA!

RAFAEL: Lepo. To je ključ do notranjega miru. Kako so vama šle osmrtnice?

SVETLANA: *(Zrecitira)* Tukaj počiva Svetlana, Žena Staneta Žerjava. Celo življenje je bolj ali manj počivala, potem je pa spredvidela, da nima česa dati svetu in da se ne splača več čakati na to.

STANE: Kristus.

RAFAEL: Pustimo Kristusa, naj v miru počiva. Ljuba Svetlana, treba ti bo najti en hobi. Eno poslanstvo.

STANE: Slikanje na svilo, grleno petje, masaže, štrikanje, step, tango, pohodništvo, zbiranje jogurtovih lončkov, pokrovčkov, znamk, obeskov, gojenje bonsajev, fikusov, bambusov - nič ni pomagalo.

SVETLANA: (*Pomigne proti Svitu*) On ve, kako je.

SVIT: Jaz sem imel en tak globok pogovor s sabo, in sem ugotovil, da nimam kaj napisat. Res ne vem, kaj je moje poslanstvo.

VALDA: Sreča je samo stvar odločitve.

RAFAEL: Danes bomo delali na čuječnosti in prizemljitvi.

VALDA: Je kdo videl Mayo?

STANE: Ne še ...

SVETLANA: Najbrž šteje šminke in mokasinke.

Pride Jaspis.

JASPIS: Dobrodošli v to čudovito jutro! Enkratno in neponovljivo, kot mi vsi.

STANE: Kako, a nismo vsi eno? Potem nismo neponovljivi. Potem smo enolični.

SVETLANA: Ti si enoličen.

JASPIS: Vesolje je celota živopisanih unikatov. Vsak nekaj prispeva.

VALDA: Ikzekli! Če bi se še Maya naslikala.

Maya, oblečena v nov dizajnerski dosežek; v krilu in bluzi, a tokrat v čevljih brez pete, stoji za vogalom. Gleda se v stekleno površino na hiši, skrita pred ostalimi pogledi. Zadane se ob grmovje; završi, kar vzbudi pozornost.

SVIT: Tamle se nekaj premika.

Valda, Jaspis in Rafael se pomaknejo bliže Mayi.

JASPIS: Maya? Pridi.

MAYA: (*off*) Ne!

VALDA: Kaj smo rekli glede zamujanja!

MAYA: (*off*) Ne najdem sončnih očal.

JASPIS: Jutranje sonce je zdravitelj!

RAFAEL: (*Jaspis*) Govoriš človeku, ki poklicno promovira umetno sonce.

VALDA: Maya!!!

MAYA: (*off*) Bom spremljala od tu.

VALDA: MAYA!!!

MAYA: (*off*) Sem z vami v duhu!!!

RAFAEL: Skupina mora biti celotna. Čakamo te.

MAYA: (*off*) Sorči ... no-go.

Valda se ihtavo napoti proti vili, izza vogala potegne Mayo za roko, ta si z drugo roko pokriva obraz in cvili kot bi jo dajali iz kože.

MAYA: Neeeeeeeeeee!

Rafael se približa Valdi, ki neusmiljeno vleče Mayino roko proti skupini, Maya se upira.

RAFAEL: (*Valdi*) Kaj sem ti rekel?! Subtilnost. (*Mayi*) Maya. Naša čebelica. Poleti k nam, prinesi nam veselje.

MAYA: Nisem še pripravljena.

RAFAEL: Če ne bi bila, ne bi prišla.

MAYA: NE!

VALDA: PA KAJ JE NO?!

MAYA: (*potihem*) Nisem dokončana.

VALDA: KAJ?

Maya pomigne Valdi naj pride še bliže.

MAYA: Ti boš razumela ... Veš ... Vstajam ob petih ... eno uro in sedemnajst minut, pa sem perfektna. Uro štirinajst, če se mi roka nič ne trese. Samo tukaj ni pogojev. V oknu se trepalnic skoraj ne vidi ... z maskaro sem se v oči! In potem sem že tako zamujala, da nisem imela časa ošiliti ajlajnerja in-

VALDA: Prosim, pridi.

MAYA: NE!

Jaspis in Rafael se še bolj približata.

RAFAEL: Maya, tretje oko ne potrebuje senčila.

MAYA: Obljubil mi je ogledala!

JASPIS: Kaj si ji šel to obljubljat!

RAFAEL: Seveda sem.

MAYA: IN?!

RAFAEL: Tamle so.

MAYA: A?!

RAFAEL: Tamle te čakajo. Tvoji partnerji na delavnici: En, dva, tri.

MAYA: Kr neki.

JASPIS: Maya, zapri oči. Vdih, izdih. Boš prišla, če obljubim, da te nihče ne bo gledal?

MAYA: Na to pa nisem navajena.

RAFAEL: Da te ne bo nihče ocenjeval.

VALDA: JA! AKCIJA!

JASPIS: (*Jaspis se približa Mayi, ki jim kaže hrbet.*) Prepusti se mi.

MAYA: Obljubite, da boste gledali stran ali pa nižje od vratu!!!

JASPIS: Globoko vdihni, naredi tri korake, in zraven v mislih izreci te besede: Vstopam v ta trenutek. Daj mi roko, greva.

JASPIS: (*Maya s pomočjo Jaspis naredi tri majcene, negotove korake*) Vstopam v ta trenutek.

JASPIS: Tako. Zdaj pa izdihni in zraven izreci te besede: Sem doma v tukaj in zdaj.

RAFAEL: Kako se počutiš?

MAYA: Kot da sem ujeta v tujem telesu.

RAFAEL: Vedi, da te absolutno podpiramo. Naša si. Sprejemamo te točno takšno, kot si.

MAYA: Še nikdar nisem šla iz hiše takole razgaljena!

Maya spusti roko Jaspis in se obrne nazaj proti vili.

JASPIS: Čakaj! Vem, v čem je problem.

RAFAEL: Bolj se bo prizemljila, če gre bosa.

MAYA: Včeraj sem šla na pedikuro!

RAFAEL: Pa naj še trava proslavlja tvoje lepe noge.

Maya se vendarle sezuje in bosa naredi en korak naprej.

MAYA: Pika. *(Se hiti obuvati nazaj)*

JASPIS: Bova poskusili še enkrat, te bom vodila. Samo malo.

Jaspis z zaprtimi očmi pod katerimi veke čudno migetajo in glavo, usmerjeno v nebo, počasi rotira svoje telo, tipa po zraku in kroži z rokami.

RAFAEL: A ti kaj pomagam?

JASPIS: Čakaj, povezujem se ...

RAFAEL: Potrebuješ nihalo?

JASPIS: Poslušam srce. In vesolje.

STANE: Kako pa lahko sliši svoje srce?!

SVETLANA: Pusti, da se skoncentrira.

STANE: Ne morem verjeti, da sem se za tole odpovedal nemškemu sejmu.

SVETLANA: Nisem te privezala sem. Lahko greš, če hočeš. Jaspis je dobra v trganju vezi.

STANE: ... Trga se ji, to je enkrat ena.

VALDA: Pssssssttttt!

JASPIS: Povezujem se ...

STANE: Tole traja še dlje kot modemi iz 2003.

SVETLANA: Pokaži malo spoštovanja! Jaz bi rada kaj odnesla.

STANE: Nisi srečna, če ni po tvoje, ane!

SVETLANA: Ne - nisem srečna, Stane.

STANE: ... No, prav. Bom tiho, če obljubiš, da ni zguba časa.

Maya nenadoma začne pokašljevati.

JASPIS (*med rotiranjem*): Aha! Geopatski stres celic se kaže. Podzemni vodni tokovi so tule premočni. Maya, premakni se prosim hitro za dva metra v levo.

MAYA: Nič ne vidim!

Rafael vodi Mayo dva metra v levo.

JASPIS: Vdihni in reci: Vstopam v ta trenutek.

MAYA: A v mislih?

JASPIS: Kar na glas.

MAYA: (*globoko vdihne*) Vstopam v ta trenutek.

JASPIS: Ne. Še vedno ni v redu. Dva koraka naprej, prosim.

Maya se premakne za dva koraka naprej.

MAYA: A lahko zdaj izdihnem?

JASPIS: Ja, ja: Izdih, in: Sem doma v tukaj in zdaj.

MAYA: (*izdihne*) Sem doma v tukaj in zdaj.

RAFAEL: Postaja lažje, kajne?

MAYA: (*pokašljuje*) N-nee.

RAFAEL: Sem rekel, da bi se morala sezut. Nič, poskusimo z nihalom!

JASPIS: A mi ne zaupaš?!

RAFAEL: Pusti ego. Važen je cilj, ne metoda.

Rafael si odpne verižico in jo podrži med prstoma, tako da binglja pravokotno nad tlemi.

RAFAEL: Počakati je treba, da se umiri.

Rafael stopi malo naprej in podrži verižico nad tlemi.

RAFAEL: Drago nihalo. Hvala za odgovor. Kje je pravo mesto za Mayo?

VALDA: Kaj pravi?

Verižica se začne divje guncat v vse smeri.

RAFAEL: ... Piha.

JASPIS: No, kaj boš pa zdaj!

Rafael pogleda okrog sebe, išče nekaj, kar bi služilo kot nihalo. Zapiči se v Mayo.

RAFAEL: Maya, si lahko sposodim tvojo šminko?

MAYA: A si imel kdaj herpes?

RAFAEL: Tam ne.

Rafael vzame šminko z Mayinega vratu, nekam dolgo jo gleda, kot bi jo hotel uročiti.

RAFAEL: Nihalo. Tukaj Rafael.

VALDA: No?!

RAFAEL: Počakaj, da vzpostavim stik ...*(nekaj trenutkov kasneje)* Prosim, nihalo, povej: bo tri metre v desno pravi prostor za Mayo?

Jaspis vodi Mayo tri metre v desno. Verižica se začne divje guncat v vse smeri.

RAFAEL: Tudi ni v redu. Poskusita še en meter nazaj.

Jaspis vodi Mayo meter nazaj.

RAFAEL: Nihalo. Pomagaj nam. Je to pravo mesto za Mayo? *(Čaka, nihalo se umiri in zavzame jasno smer)* Pravi, da je tu tvoja točka.

VALDA: *(Mayi)* A te še sili na kašelj?

MAYA: Ne.

VALDA: To! Blokada je šla!

JASPIS: Zdaj pa v miru odpri oči.

MAYA: Sonce me boli!

JASPIS: Še enkrat: Doma sem v tukaj in zdaj.

MAYA: Doma sem v tukaj in zdaj.

VALDA: To moraš res začutit v sebi, ne samo recitirat!

RAFAEL: Odpri oči.

Maya neprepričano odpre eno veko.

RAFAEL: Še drugo.

Maya odpre oči. Vsi hitro povesejo pogled.

MAYA: Ste obljubili, da ne boste gledali!

VSI: Saj nismo!

STANE: Pa tudi, če smem: prav tako si lepa brez šminke.

RAFAEL: Zdaj pa ljubezensko pismo. Ga lahko preberemo?

Maya iz žepa potegne list papirja.

MAYA: (*Žalostno*) Nisem našla kulija ... Žrtvovala sem črtalo za oči.

VALDA: To! Napredek! Čestitam!

MAYA: Jah, zdaj imam samo še en delček za dva dni! Šilčka pa ni!

JASPIS: Saj ga ne potrebuješ. Čudovita si, kakršna si.

RAFAEL: (*bere*) Maya! Dišiš bolj sladko kot cvetlice v Provansi! Če bi imela (*vzhičeno zavzdihne*) One million Golden delicious parfum, posebno edicijo Done Karan, bi bila prava boginja. Tvoja polt je mila in sveža kot prvi zimski sneg. Ne oziraš se na ceno: ker se ceniš! In tvoji nohti! Ozaljšani z lakom Azure black diamond black polish, v katerih se svetlikajo diamanti, 267 karatov: še lepši so kot zvezdnato nebo! Gledam zvezde na tvojih nohtih in v njih iščem svoj naslov ... Ti si moje veselje, moj blagoslov! Tvoji zobje, oh, tvoji zobje! Svetijo se kot sveže spolirane ploščice! Zobna pasta Theodent 300 Whitening Crystal Mint Toothpaste, ki ti jo pošljejo priporočeno iz ZDA. Reče se ji Thodent 300, ampak imaš srečo, saj stane le 150 dolarjev. Ostani prosim še naprej takšna kot si, tako pozorna do sebe. V mojem srcu boš za večno mlada.

JASPIS: Zelo ... poetično.

VALDA: Propaganda!

RAFAEL: Vsaka ženska se lahko okiti z milijon stvarmi. A to je nikdar zares ne spremeni.

MAYA: Jah, treba jih je znat uporabljat.

RAFAEL: Prosim, pojdi vase in najdi neko lastnost, na katero si ponosna.

MAYA: Zelo sem dosledna.

VALDA: Aja?

MAYA: Nikoli ne zamudim razprodaj.

VALDA: Kaj si želiš, tukaj in zdaj?

MAYA: Da bi se lahko razcepila in bila lahko na dveh koncih hkrati.

JASPIS: Potovanja izven telesa so domena samo zelo naprednih duš.

MAYA: Danes je late night shopping v BTC!

VALDA: Poskusiva obratno. Maya, zberi se. Česa ne preneseš?

MAYA: Če na cesti srečam žensko in nosiva enako obleko.

STANE: Tebi se pa to ja nikoli ne zgodi!

MAYA: Trinajsti julij 2012. Pred Namo! Še zmeraj se pobiram.

VALDA: Imaš precej poseben stil, to je lahko odraz zanimive, polne osebnosti, ane? Kaj še? Kaj te vrže, vznemiri?

MAYA: Če vidim kakšno žensko, ki ji prsti lezejo preko sandalov. Kar na bruhanje mi gre.

VALDA: Si imela kdaj sama takšne sandale?

MAYA: Jasno, da ne! Sploh me ne razumete! Ne vem, kaj hočete od mene! Nujno bi rabila BTC.

JASPIS: Kar slišim, je strah. Strah je najpogostejša ovira na poti do sreče. In tukaj smo zato, da ga raztrgamo na koščke!

VALDA: Na koščke!

MAYA: (*Mantra*) Torbica. Torbica. Torbica.

RAFAEL: Vzemi svoje pismo, preberi ga še enkrat-

MAYA: Če zdaj takoj odidem, če taksist hitro pride, bom tam, še preden se zapre ...

VALDA: MAYA - FOKUS.

JASPIS: Začuti. Začuti, kako si čudovita. Takšna, kot si. Brez šminke. Brez pudra. Brez nove torbice.

VALDA: Akcija. Trgaj! Začni: Ena, dva, tri!

Maya trga papir na koščke.

Valda ji porine v roke vžigalice.

VALDA: Zdaj pa zažgi. Zažgi vse, česar ne potrebuješ!

SVETLANA: (*se umika*) V prejšnjem življenju sem bila skoraj gotovo zažgana!

VALDA: Mene so utopili, pa to še ne pomeni, da se zdaj ne umivam.

Svit se približa Svetlani, njuna mezinca se dotakneta. Svetlana se umiri.

JASPIS: Prosim, skoncentrirajmo se na Mayo. Dajte ji podporo, da bo premostila ovire svojega uma in se dokopala do srca.

VALDA: Vsi okrog Maye v kolo sreče!

Svit in Svetlana se drug ob drugem pridružita krogu.

RAFAEL: Sklenimo roke. Odpiramo tretjo čakro, solarni pleksus.

Stane hoče prijeti za roke Svita.

SVIT: Moment. A, B, C, Č, D, E, F, -

Svit potegne na plan razkužilo. Stane nestrpno zavije z očmi.

Svetlana si razpne čop in Svitu poda svojo elastiko. Stane zmedeno spremlja.

SVETLANA: Hočeš, da jaz?

Svit odkima in začne drmat elastiko.

RAFAEL: Odpiramo prostor ega, impulzivnosti, jeze in strasti.

STANE: KAJ ZDAJ TO DRKAŠ?!

JASPIS: Stane: vdih, izdih.

Stane je ves zabuhel od jeze.

STANE: A bo kaj? Lačen sem. A bomo to zdaj zažigali do polnoči!

RAFAEL: Zapoj: Ham, ham, ham.

VALDA: Sprosti peto čakro, center komunikacije.

STANE: Nič ne bom pel!

Svit pospravi razkužilo in prime Staneta za roke.

SVIT: Evo, evo, sem že.

VALDA: AKCIJA!

RAFAEL: Vsemogočni ogenj, pogasi naš vsakdanji napuh in odpusti nam naše dolge. Vpelji nas v izmenjavo in reši nas vsega hudega ... Ram, Ram, Ram. Pridružite se mi. Ram, Ram, Ram.

Maya zažge koščke papirja.

VSI: Ram, Ram, Ram.

Maya opazuje gorenje koščkov papirja in kar na enkrat pade v nekakšen trans. Tudi Svetlana je v svojem transu. Obe rahlo poplesujeta v ritmu mantranja. Naenkrat Maya skoči iz kroga.

MAYA: Kaj se dogaja?! Kurjo polt sem dobila!

VALDA: To! Preboj!

JASPIS: Duša se v paralelni realnosti pripravlja na spremembo.

MAYA: To je stres za kožo!

SVETLANA: *(Odhiti iz kroga)* Ojoj ... vse se vrača ... vroče je! Ne! Neeeeeee!

VALDA: Smo v tukaj in zdaj!

Svit stopi iz kroga in objame Svetlano.

SVIT: Voda. Misli na vodo. Reka ljubezni. Mokra. Mrzla. Valoviš. Plavaš. Vse teče.

Svetlana mu pade v globok objem, tesno skupaj, srce na srce.

STANE: Ej, ti! Pusti mojo ženo na miru! Pejt objemat drevesa!

Svit in Svetlana z zaprtimi očmi stojita tesno objeta in se ne menita za nič drugega.

STANE: Poglejte, kaj delata!

Valda, Rafael in Jaspis zaskrbljeno opazujejo.

RAFAEL: Kundalini ji dviguje.

JASPIS: Le kako mu to ratuje!

STANE: Kunda kaj?!

VALDA: Primarno energijo, ki preži v prvi čakri in potuje gor po hrbtenici.

JASPIS: Energija v drugi čakri se nato ob orgazmu sprosti.

STANE: Ob orgazmu?!

MAYA: Ah, daj no, saj se samo objemata.

STANE: Nisem neumen.

JASPIS: Svit, Svetlana: prepustita zdravilstvo strokovnjakom.

Stane hoče Svetlano in Svita spraviti narazen. Rafael ga blokira.

RAFAEL: Takšnih objemov se ne prekinja. Svitov Či kar žari! (*Stanetu*) Ham, ham, ham, Stane.

JASPIS: Naredimo pavzo za kosilo, potem pa bomo podrobneje pogledali vaše intimne odnose-

STANE: Nimate kaj stikati po mojem zakonu!

RAFAEL: Intimne odnose do denarja, Stane.

STANE: Z denarjem se odlično razumeva. Tu res ne rabim vaše pomoči.

SVETLANA: Kar pojdi, Stane. Zdaj vem. Vsak v veselju ima svojo pot. Ni prav, da bi te zadrževala.

STANE: GREVA DOMOV.

SVETLANA: Jaz bom ostala.

JASPIS: Tako daleč sta prišla, ne bosta zdaj obupala.

RAFAEL: (*Stanetu*) Um je kot padalo – učinkuje, če je odprto. Dovolj si-

STANE: Dobro, kaj je za kosilo?

Zatemnitev. (Odmor.)

5. REZANJE, PLEZANJE

Popoldne istega dne. Vsi so zbrani na terasi.

JASPIS: Dobrodošli nazaj. Zdaj se bomo posvetili posebni vrsti energije, ki vas gotovo vse močno zanima: denar.

STANE: To bi lahko jaz predaval!

RAFAEL: Naredili bomo en mali test. Zamislite si, da ste doma.

STANE: Ko bi bil vsaj.

RAFAEL: Naenkrat se istočasno zgodi več stvari: zazvoni telefon, nekdo trka na vrata, otrok v spalnici joka, nekaj se vam je na štedilniku začelo smoditi in v kadi, ki jo pripravljate za kopel, voda že sega preko roba ... Čemu se boste najprej posvetili?

STANE: Kateri idiot bi si pa pripravljaval kopel medtem ko kuha!

SVETLANA: Stane bi najprej dvignil telefon.

JASPIS: Vsak govori zase, prosim.

STANE: Seveda bi šel najprej do otroka!

SVETLANA: Lahko je reči, če ga nimava!

STANE: Ti si rekla, da ga nočeš!

SVETLANA: Ja logično, če pa še zame nimaš časa!

STANE: To ni isto!

SVETLANA: Jaz sem oseba, jaz nisem *TO*.

RAFAEL: Ohranimo, prosim, mirno kri.

JASPIS: Svetlana, kakšne so kaj zadeve v vajini spalnici?

SVETLANA: Stane zaspi s tablico v naročju.

STANE: Ona pa bulji Reko ljubezni in golta čokolado. Tablico za tablico.

SVETLANA: Rada bi se spet kdaj smejala.

STANE: In Eno žlahtno štorijo! Dieta je pa enaka.

JASPIS: A tudi ko gledate štorijo, se ne?

VALDA: Sla po čokoladi je pogosto znak, da telesu manjka magnezija.

STANE: Ali pa seksa.

RAFAEL: Kar torej pravite je, da nimata zadovoljujočega spolnega življenja?

JASPIS: Ljubljenja.

SVETLANA: V svojih dobrih časih sem bila najbolj potrebna od zajtrka do kosila. Zdaj sploh nisem-

STANE: Ob petnajst čez deset jo zmeraj začne glava bolet.

SVETLANA: Ne moreš me sprogramirat, da začnem živeti, ko ti prideš domov. Ne moreš pritisnit na gumb in pričakovat, da bom šla v pogon, tako kot tiste tvoje klimatske naprave.

STANE: Te *moje* naprave so nama zgradile hišo in vikend, in da ne govorim o-

SVETLANA: Moj mož je poročen s firmo. Jaz sem samo za okras.

STANE: Aaaaaaargh!

RAFAEL: (*Stanetu*) Daj ven, tako ja.

VALDA: Ko človeku manjka magnezija, se to lahko odraža tudi v napetosti. Stane, morda bi si še vi kdaj privoščili malo čokolade? Bi si jo malo podelila?

STANE: To je vaša rešitev? Da se oba nabaševa s čokolado?!

SVETLANA: Ni tega rekla.

VALDA: Svetlana, na katero mesto bi postavila telefon?

SVETLANA: Klinc, naj zvoni.

RAFAEL: Svit, kako bi reagiral ti?

SVIT: Najprej bi šel odpret. Ker na moja vrata nikoli nihče ne trka. Razen fotra. Pa še ta ponavadi kar noter vdre.

RAFAEL: Primanjkuje vama ljubezni, kar pri modernem načinu življenja ni nič nenavadnega.

JASPIS: Ampak v vsakem trenutku obstaja verjetnost, da srečamo nekoga, ki nam spremeni življenje.

SVIT: Mislim, da vem, kam ciljate.

STANE: Tudi meni se svita.

Nelagodna tišina.

RAFAEL: Svit, vprašaj se: kaj me ovira na poti do uspeha?

SVIT: Kaj me ovira na poti do uspeha?

Svit razmišlja.

VALDA: No?

SVIT: Kaj me ovira na poti do uspeha? Neuspeh.

VALDA: Narobe: to, da *misliš* na neuspeh.

RAFAEL: Štedilnik je prisposoba za denar, voda je seks, otrok je družina, vrata so prijatelji in telefon je posel.

JASPIS: Slika je kristalno jasna.

STANE: Vidite, družina mi je pomembna!

SVETLANA: Zakaj mi tega ne pokažeš?!

RAFAEL: Stane, kakšne so tvoje sanje?

STANE: Sto procentno uresničene. Hotel sem imeti svojo firmo, in jo imam. Hotel sem se poročiti in sem se. Hotel sem imeti hišo in jo imam.

SVETLANA: Jaz sem pa sedežna garnitura.

RAFAEL: Mislim konkretne sanje: kaj sanjate ponoči?

STANE: Nič takega, ponavadi se ne spomnim, zakaj?

JASPIS: (*Rafaelu*) A misliš to, kar jaz mislim?

RAFAEL: Povsem možno je, da sta s Svetlano žrtev črne magije.

SVETLANA: NE!

JASPIS: To bi pojasnilo tudi vašo depresijo ...

VALDA: V korelaciji s pomanjkanjem magnezija, seveda.

RAFAEL: Kakšen imate odnos s škorpionji?

STANE: Moj poslovni partner je škorpion.

RAFAEL: Jih kdaj sanjate?

STANE: Škorpionov ne. Njega pa včasih.

RAFAEL: Kaj pa kače? So v sanjah kdaj tudi kače?

SVETLANA: Ne vem, kaj ima to zdaj veze z nama.

JASPIS: Stane je uspešen poslovnež. Gotovo obstaja kar nekaj ljudi, ki mu želijo slabo. Če uspemo eliminirati vpliv okolice na vajino zvezo, lahko zavrtamo v samo srčiko problema.

SVETLANA: Kriva sva sama.

STANE: Ta črna magija ... se jo da preklicat?

SVETLANA: Lepo te prosim, no!

VALDA: Seveda, vse se da, če se hoče.

JASPIS: Proti doplačilu.

RAFAEL: V mojem interesu je, da vsi odidete opolnomočeni. Denar gor ali pa dol.

JASPIS: Vemo, da je ta ritrit finančno močna izkušnja, ampak res bomo dali vse od sebe, da

vam pomagamo.

STANE: Jaz ne vidim nobenih rezultatov.

JASPIS: Jih boste začutili.

STANE: Jaz bi rad denar nazaj!

RAFAEL: Če ob koncu ne bo nobene spremembe, vam vrnem denar.

VALDA: Ja, to pa ne. Saj ko gre nekdo v lekarno in kupi tablete in pride domov in jih jemlje vsak dan in se izkaže, da ne pomagajo, in gre spet v lekarno, tam tudi ne vračajo denarja!

Rafael odvede Valdo na stran, Jaspis jima sledi.

RAFAEL: (*Valdi*) Kako sem te učil ... !

VALDA: Koliko vikend tečajev je za mano! In webinarjev! Empatijo dam zastonj, izkušenj pa ne!

JASPIS: Jaz v tole vlagam vso svojo energijo! Pričakujem izmenjavo. Po finančni plati.

RAFAEL: Verjemita v to, kar počneta, pa se bo energija prelila. Pa obnašajta se vendar malo bolj profesionalno! Na koncu si želim videti vesele in nasmejane duše, ne pa štirih obupancev, ki mahajo z odprto denarnico. Dajta vse od sebe. Jaz verjamem vase.

Rafael odide nazaj k tečajnikom, Valda in Jaspis sledita.

SVETLANA: (*Stanetu*) Samo na denar misliš! In če bi me nosil po rokah tako kot telefone, ne bi bila večno žalostna, da veš.

Stane Svetlano potrepnja po rami, ne preveč čuteče.

SVETLANA: Nisem tvoj cucek! Kje imaš kaj strasti!

STANE: To je za med štiri stene.

SVETLANA: Vse, kar hočem je en pravi objem.

SVIT: Ti jaz pokažem, Stane?

STANE: Aaaaaaargh!

Stane, ves penast od besa, napade Svita.

STANE: NE BOŠ ŠE VEČ DOTIKAL MOJE ŽENE.

Rafael poseže vmes.

RAFAEL: Stane, kaj smo rekli: ham, ham, ham.

VALDA: Pomiri se. Globoko dihaj. Še. Še.

Valda odvede razburjenega Staneta stran od Svita.

VALDA: Tale vaša agresija je zaskrbljujoča.

STANE: Nekaj se dogaja!

SVETLANA: Paranoičen si.

STANE: Ne laži mi v oči!

JASPIS: Stane, a bi rad kričal? Daj. Kriči!

STANE: Dovolj! Od zdaj najprej bi rad spal s svojo ženo v isti sobi in delal vaje z njo.

SVETLANA: ... Jaz in Svit sva boljši fit.

RAFAEL: Treba bo spoštovati njeno odločitev.

STANE: Aaaaaaargh!

SVETLANA: On me razume.

STANE: Samo dela se!

SVIT: Ne pa ne.

STANE: Rad bi ti zlezal pod hlače.

SVIT: Njeno telo je tempelj moje odrešitve.

STANE: NO, SAJ!

SVIT: Ko me objame, vse vibrira!

STANE: AHA!

SVIT: Vse me neha bolet. Čudež je!

VALDA: Stane. Prej ste dolga leta jezo tlačili vase in ta bi se slej ko prej začela odražati v boleznih.

STANE: Tega ne morete vedeti zagotovo.

SVETLANA: Povečan pritisk imaš že kar lep čas.

STANE: A zdaj te pa skrbi zame!

SVETLANA: Seveda me.

RAFAEL: Prosim vas, umirite se. Tako ne moremo nadaljevati.

STANE: Rad bi svojo ženo nazaj.

JASPIS: Dajte ji čas.

SVETLANA: Ko se vzljubim, bom tudi tebe lažje prenašala.

SVIT: Stane, pomiri se. Samo pomagam ji.

STANE: Lahko bi bil njen sin!

MAYA: Tako mlad pa spet ni! Jaz zgledam ful mlajša, a ne?

JASPIS: Rafael, kaj če bi zdaj predstavil denarne arhetipe.

Vsi napnejo ušesa.

RAFAEL: Za Staneta je jasno. Mešanica vladarja, posebneža in alkimista. Rad ima denar in denar ima rad njega. Z njim ocenjuje, koliko je dosegel. Je odličen prodajalec. (*Stane se umiri in ponosno kima*) Je temperamenten. Rad tekmuje.

STANE: ... Če zmaguje.

RAFAEL: Točno. Dobra stran je, da si neustavljiv. Slaba stran je, da si neustavljiv.

STANE: In kaj je s tem narobe?

JASPIS: Nič ni prav in nič narobe. Ampak to, čemur namenjam pozornost, raste.

STANE: Vse je v pravilnem investiranju.

MAYA: Aja?

RAFAEL: Stane lahko veliko pripomore k dobrobiti družbe.

JASPIS: Dokler namenja pozornost negativnim čustvom namesto-

STANE: A zdaj me pa obtožujete, da sem negivec!

VALDA: Ne ti. Tvoja čustva so negativna.

STANE: A to kar čutim nisem jaz?!

VALDA: Na čustva lahko vplivamo. Lahko jih opazujemo z distance in izbiramo, katera nam služijo in katerih se je bolje znebiti.

JASPIS: Namesto, da iščeš zaroto, se obrni vase. Denar ni edina stvar, ki jo lahko daš.

SVETLANA: Ja.

STANE: Tega imam največ. Časa, na primer, imam zelo malo.

MAYA: Midva imava istega sovražnika!

JASPIS: (*Stanetu*) Včasih je dobro kaj narediti za dobrobit družbe, to nas notranje izpolnjuje.

STANE: Saj dajem. Ljudem ni vroče, ker imajo moje klime. Letos smo pred vročinskim valom rešili več kot 300 gospodinjev!

JASPIS: Polno je brezdomcev ...

STANE: Oni pa ne rabijo klime, zunaj je bolj hladno.

MAYA: Jaz pa vse zapravim. Kar izpuhti: puf!

RAFAEL: Tipičen romantik. Rada živiš na polno, se razvajaš, si radodarna.

MAYA: Ja, če le lahko, potem dam.

STANE: Kaj pa?

MAYA: Na primer tiste kupončke za solarij.

VALDA: ... Za katere te nihče ni prosil.

MAYA: Kako pa lahko veš, kaj drugi rabijo? Stane se tudi trudi, pa nič ne pomaga.

RAFAEL: Kupuješ impulzivno, da zapolniš praznino. Nova obleka ti da dober občutek, ane?

MAYA: ... Pa že.

SVETLANA: Kdo ti pa vse to financira?

MAYA: Oči. Zdaj ima novo ženo.

RAFAEL: Ampak saj nisi več najstnica, da bi te moral podkupovat.

MAYA: Ne, ne. Saj sem mu odpustila. Ko mi je kupil Volvota. No ... Tri četrtnine. Ampak nikoli ne bom pozabila. On pa tudi ne. Ima srečo: veliko je še stvari, ki jih hočem.

RAFAEL: Kje je pa tvoja mati?

MAYA: Nikoli si nisva bili preveč všeč. Je ne pogrešam.

VALDA: Kaj pa, ko si bila mlajša? Sta se razumeli?

MAYA: Ko sem bila dvanajst, mi je kupila vložke in me parkrat peljala v fitnes. Vedno je hotela biti bolj suha od mene.

RAFAEL: Žal mi je.

MAYA: Saj je okej. Noge imam po njej.

JASPIS: Še kaj, česar se spominjaš?

MAYA: Enkrat so ji prsti lezli iz sandalov.

RAFAEL: Maya, kako ti pa oče daje denar?

MAYA: Vsak mesec mi nakaže žepnino, včasih pa še kaj pusti pod blazino.

RAFAEL: Kot zobna miška!?!

VALDA: Se pravi, še vedno živiš doma.

SVIT: S tem pa ja ni nič narobe.

MAYA: Nova žena me ne mara. Je kar težko. Razlika v letih ... nisva na isti valovni dolžini.

SVETLANA: A je mojih let?

MAYA: Eno leto in pol je starejša od mene. Gub ima pa toliko, kot da je že krepko čez trideset! Mu že nekaj mesecev težim, naj mi kupi flet.

RAFAEL: Imaš kartice s seboj?

MAYA: Ja ...

RAFAEL: Valda, škarje, prosim.

MAYA: Zakaj ... ?!

JASPIS: Moraš se osamosvojiti, Maya. Prevzeti odgovornost za svoje življenje.

MAYA: Ne bom preživela!

STANE: Boš, boš.

JASPIS: Dovolj si stara, da sama zaslužiš denar.

SVIT: To nima nič z leti.

MAYA: Nič pametnega ne znam!

VALDA: Saj obstaja ogromno neumnih poklicev.

RAFAEL: V vesolju je prostor zate.

MAYA: Receptorka sem - v solariju. Ena plača ne pokrije niti ene torbice!

RAFAEL: Ljudi vabiš v umetno sonce ... Nisi v skladu z naravo. Tu se vse začne.

JASPIS: Veselijo te šminke. Lahko bi bila vizažistka. Ali pa kozmetičarka.

MAYA: Ah, kje! Vrglo bi me vsakič, ko bi videla tuje gube. Poznam se!

RAFAEL: Opala.

MAYA: Kaj?

RAFAEL: Rekla si, da se poznaš. To je ogromen napredek. Čestitaj si.

MAYA: *(neprepričano)* Aha.

SVETLANA: Jaz bi prišla k tebi na tretma.

MAYA: A res?

STANE: Izgledaš super, to je za tak biznis najboljša promocija.

MAYA: A res?

Vrne se Valda s škarjami.

RAFAEL: Nič se bat. S tabo smo. Odpri denarnico.

Maya zavlačuje.

JASPIS: Vdih, izdih. Vdih, izdih.

Maya odpre torbico.

VALDA: Potegni jo ven.

Maya iz torbice potegne denarnico in izvleče prvo kartico.

RAFAEL: Zadnje besede?

MAYA: *(Zavzdihne, z globoko žalostjo v glasu)* Visa. Skupaj sva prepotovali Italijo. Razkazala mi je Benetke, Rim, Milano. Stala sem pred Gallerio Vittorio Emanuele II, klicalo me je noter, in je rekla: greva! Nikoli ne bom pozabila nasmeha na obrazu tiste prodajalke v Pradi. Za povrh nama je dala še dve čokoladi, zaviti v zlate papirčke. Torbica je še vedno enaka, čisto taka, kot je bila, ko sva jo kupili. *(Zahlipa)* Ona bo večno nespremenjena. Večno mlada.

RAFAEL: REZ!

Valda Mayi pomoli škarje.

MAYA: Ne morem ...

JASPIS: Ne potrebujem te, Visa! Rada se imam.

MAYA: NE! Potrebujem te, Visa!

VALDA: NE-POTREBUJEM-TE.

MAYA: Ne ... potrebujem ... te. NE, potrebujem te!

VALDA: NE. NE. NE. NE. NE.

RAFAEL: Čas je za slovo.

Rafael vzame kartico in jo prereže, Maya huronsko zahlipa. Jaspis jo materinsko poboža.

VALDA: To! Naprej!

Maya potegne na plan drugo kartico.

MAYA: Abudabi. Anantara suite. Pogled na morje in na drugi strani na vrt, kjer se šopirijo pavi. Privat butler. Kar sem hotela: kaviar, avokado, svež ananas, pečene prepelice. Master card je bil moj dejt. Kupoval mi je najboljše koktejle in super tretmaje. Blatna kopel mi je res pomagala. In anticelutitna drenaža kolen. In antistresna masaža ušesnih mešičkov. Ušesni mešički so še zmeraj lepo čvrsti in super prenašajo najrazličnejše uhane. Najraje imam tiste, ki mi jih je master kupil na duty freeju, s perlo in delfinom. Oh.

Maya prereže kartico in zahlipa.

JASPIS: Tvoj karmični dolg je zdaj za 50 procentov nižji.

VALDA: Spomine pa lahko za vedno obdržiš. Super, ne?

RAFAEL: Imaš še?

MAYA: A kreditne ali vse?

VALDA: Vse!

MAYA: Še dve.

VALDA: Akcija!

MAYA: American Express Planitum. Nisva bila povsod dobrodošla. Niso naju povsod sprejeli. Ampak, ko mi je pisal E-bay, je pa vedno stal ob strani. Vsakič, ko sem dobila unikatno, samo name naslovljeno pismo, naj si privoščim novo kremo ali pa da me čaka

tonik s posebnim popustom ali pa da so dali na trg nov eliksir, se je veselil z mano. Vse sva naročila.

VALDA: Prereži!

MAYA: Raje bi debetno. Je take grde barve.

VALDA: Tako daleč si že prišla, ne boš zdaj obupala.

Maya povleče debetno kartico iz denarnice.

JASPIS: *(Jo nekaj prešine)* Stop! Trenutek. Vzemi si čas, občuti žalost. Dovoljeno je.

Jaspis potegne Valdo na stran.

JASPIS: Ne sme se vseh znebiti, kako nam bo pa plačala?!

VALDA: A še ni?

JASPIS: Samo akontacijo.

VALDA: Aja?!

JASPIS: Z debetne lahko dvigne v dolini ...

Valdo odnese nazaj k Mayi.

VALDA: PUSTI DEBETNO!

MAYA: *(Gleda American express kartico)* Vedno me je podpiral v težkih trenutkih. Ko so mi gube uničile dan, ko so se mi lasje vihali v napačno smer, enkrat sem našla celo eno belo obrv ... Res je pravi prijatelj.

JASPIS: Pusti ga, naj gre. Ni pravi prijatelj. Ni dober zate.

Maya nenadoma dobi moč - prereže kartico. V roke vzame debetno.

VALDA: NE! Dovolj je.

MAYA: Si prepričana?

VALDA: Ja!

MAYA: A če še to prerežem, bo karmični dolg 100 procentno poplačan?

JASPIS/VALDA: NE!

VALDA: Tako na hitro pa ne gre. Saj za tole veš pin kodo, ne?

MAYA: Ne.

VALDA: Kako ne?!

MAYA: V telefonu je.

Valda si oddahne.

SVIT: A lahko zdaj še mene pogledamo.

RAFAEL: Absolutno. Tako, ko jo pomoxamo.

MAYA: KAJ?!

RAFAEL: Treba te je do konca prizemljit!

Rafael zakuri posebno dišečo paličico in jo podrži Mayi pod krilom.

RAFAEL: Očisti se.

Rafael gre s paličico nekajkrat okoli Maye. Za konec naredi še nekaj krogov z roko pod Mayinim krilom. Izpod krila se vali dim.

RAFAEL: Globok vdih. Izdih.

Rafael končno podrži paličico pred Mayinim nosom.

VALDA: *(Rafael ugasne paličico.)* Očiščena si. Pripravljena na nove začetke!

SVIT: Jaz bi bil tudi rad čist!

RAFAEL: Ti si ... nekje med negovalcem, povezovalcem in zbirateljem. Denar kot tak ti ne pomeni veliko, sredstvo pač, po drugi strani pa te je strah, da bi finančno propadel. Nisi tekmovalen. Odgovor na to, katero pot izbrati, da boš zaslužil in tudi obdržal denar, moraš poiskati v sebi.

JASPIS: Ponovi za mano in zares začuti pomen teh besed ... in ideja bo prišla: Vesolje nas osrečuje-

SVIT: Vesolje nas osrečuje

JASPIS: Mir in veselje

SVIT: Mir in veselje

JASPIS: Želje čakajo na manifestacijo

SVIT: Želje čakajo na manifestacijo

JASPIS: Vse je mogoče s pozitivno vibracijo.

SVIT: Vse je mogoče s pozitivno vibracijo.

RAFAEL: Kako, se je utrnila kakšna ideja?

SVIT: Prodal bom lase!

SVETLANA: Neeeeee.

SVIT: Pokrilo bo limit.

VALDA: In kaj bo naslednji korak, ledvica?!

RAFAEL: Počasi. Svit, za kaj imaš limit?

SVIT: Da sem lahko odplačal kredit.

RAFAEL: Za kaj si pa vzel kredit?

SVIT: Enkrat sem se zbudil sredi noči. Kar na lepem me je prešinilo-

VALDA: Temu strokovno rečemo AHA moment.

SVIT: Ja, prešinilo me je, da moram biti bobnar! In sem naročil cel set. Nekaj časa sem kar vztrajno vadil, kar dobro mi je šlo ... Čeprav so se naši precej pritoževali ... potem sem se pa sprijaznil, da nisem ravno super talentiran.

JASPIS: Tudi to zahteva pogum. Da si priznamo, kaj nismo.

SVETLANA: Pa ga prodaj in probaj kaj drugega?

SVIT: Foter se je pritožil ... tudi fizično.

SVETLANA: Kako kruto!

RAFAEL: Tvoja edina težava je v tem, da si ne zaupaš. Veliko bolj sposoben si, kot misliš. Ne glede na to, česa se lotiš, lahko uspeš.

JASPIS: Ampak moraš biti pri stvari s srcem. Očitno pri bobnanju nisi bil s srcem *zares*.

SVIT: Sem, ja! Foter pa s pestmi. Nisem bil jaz kriv.

JASPIS: Valiti krivdo na druge ni nikoli rešitev. Včasih so okoliščine neugodne, ampak če bi bil res s srcem pri stvari, te ne bi nič ustavilo.

RAFAEL: Ko si pri stvari s srcem in je tak namen tvojega višjega jaza, takrat je uspeh zagotovljen.

SVIT: Moje srce ima navado, da skače sem in tja.

SVETLANA: Aja?!

SVIT: Poklicno!

JASPIS: Daj si čas. Pojdi globoko vase in začuti, kaj te veseli. Ne racio, srce! Takole.

Jaspis podrži roke na svojih prsih in zamiži. Svit ponovi za njo.

JASPIS: Poskusi. Pomisli. Kar te privlači, kar te navdihuje.

SVIT: *(Miže)* ... Svet ... Svetla ... Svetlana!

STANE: PUSTI MOJO ŽENO.

SVETLANA: Navdihujem ga!

RAFAEL: TAKOJ MORAMO V MEDITACIJO.

VALDA: Vsi v kolo sreče! *Valda odpelje Staneta stran od Svita.*

JASPIS: Sedite. Stane, sem, na mojo stran. Tako.

VALDA: Tole bo meditacija za jačanje predanosti-

JASPIS: Ne! Bolj koristna bo manifestacija poslovnega sla. Ja!

Vsi sedijo v krogu. Svetlana je med Stanetom in Svitom.

JASPIS: Sedite po turško in zravnajte hrbtenico. Globok vdih, izdih. Zaprite oči.

Vsi sedijo v krogu in mižijo.

JASPIS: Predstavljajte si, da stojite z nogami trdno na tleh. Neustavljiva sila iz vaših pet vleče trnje. Skozi nohte na nogah se trnje odlušči iz telesa ... ni več sledu o krivdi, žalosti, sramu ... ni več besa. Pred vami je lestev, ki meri zelo visoko v nebo, tako visoko, kot vam dovoljuje oko. Stopite na to lestev in se vzpenjajte.

Svetlana in Svit se miže poiščeta in prepleteta prste na rokah. Prsti se igrajo, plezajo po dlaneh ...

JASPIS: Bolj ko se vzpenjate, lepši pogled se odpira. Vzpenjate se, eno po eno stopnico, više in više. To je magična lestev, ki od vas ne terja nobene moči. Pogledate navzdol in opazite zlata polja pšenice, klasje, ki pleše v vetru, ptice ... Opazujte ...

Stane zasmrči.

JASPIS: Vzpenjate se više in više in kmalu dosežete oblake. Plezate po oblakih. *(Svit in Svetlana se pomikata bližje in še kar naprej prepletata prste na rokah. Prsi začnejo počasi plezati po rokah navzgor, do ramen, vratu, tipajo, božajo.)* V njih se lesketajo diamanti, nekateri oblaki imajo vrata, ki vodijo v čudovite druge svetove, marsikaj je na teh mehkih odejah sna. Opazujete oblake in se čudite. Tipate. Plezate. In plezate. Polni navdiha in

čudenja. Vzpenjate se še više, v stratosfero. Lahkotno dihate! Zagledate luno, bolj ko se vzpenjate, bliže vam je. Še nekaj korakov in se je boste lahko dotaknili. (*Svit in Svetlana se premakneta zelo tesno skupaj.*) Vzpenjajte se še više, mimo Marsa in Saturna s svojim veličastnim obročem, mimo Neptuna, vse dokler ne pridete do konca našega solarnega sistema, od dokler se že vidi druge zvezdne sisteme. Vzpenjajte se še više ... raziskujete... (*Svetlana začne plezati po Svitu, se ga dotikati z usti, prsti, drgniti obenj z lasmi.*) Kaj vidite? Kakšnih barv so zvezde? Kako diši zrak? Eno ste z vesoljem. Čutite mir in veselje. Vseobsegajočo, neizmerno radost. Plavate v božanski toplini. *Svit in Svetlana se začneta strastno poljubljati. Stane še vedno spi.*

Zatemnitev.

6. AVRA

Jutro, 3. dan. Vsi so zbrani na terasi.

VALDA: DOBRO JUTRO! AKCIJA! VSI V KROG SREČE!

JASPIS: Poglejte zdaj Mayo, kako lepo sije, očiščena podtalnih grenkob. Prva čakra se vrti kot kroglice v žrebu za loto. Čisto nekaj drugega. Počeši svojo čudovito avro, Maya.

MAYA: Grem po krtačo ali glavnik? Imam tudi tangle teezer-

JASPIS: Vse, kar rabiš, že imaš.

Jaspis naredi obris Mayinega telesa po zraku, kot da gladi njeno avro.

JASPIS: Poskusi še ti.

Maya ji skuša slediti.

RAFAEL: Naše elektromagnetno polje, ki nas obdaja kot zaščitni plašč. Vse, kar je potrebno narediti je, da vmes, ko se božate, zavestno dihate. Saj to že znate.

VALDA: Stane, bova poskusila?

STANE: Nisem zato prišel, da bom lovil svojo dušo po oblakih.

VALDA: Ne dušo, avro.

STANE: A naj kar nekaj maham po zraku?

VALDA: Neeee. Zapri oči, potisni jih malo navzgor, da bodo gledale proti tretjemu očesu. Nato jih narahlo pripri. Iztegni palca obeh rok in ju približaj toliko, da se skoraj dotakneta. Sproščeno glej v prostor med njima. Palca lahko premikaš naprej in nazaj, samo ne smeta se dotakniti ... če natančno opazuješ, boš videl sij med njima. (*Stane uboga, a mu ne gre*) Je kaj drugače?

STANE: Mah! Še škilit bom začel!

Stane odide.

VALDA: Naj grem za njim?

RAFAEL: Saj bo prišel nazaj.

Maya gre za Stanetom.

VALDA: Maya!

JASPIS: Zdaj si tako lepo čista. Pusti ga, naj se ohladi.

MAYA: Če pa trpi!

Maya odide. Svit in Svetlana se še kar gledata.

RAFAEL: Dajta si čas. Mirno zrita in opazujta ... vdih, izdih ... priprte oči ...

Svit in Svetlana gledata drug v drugega in ne zaznavata okolice.

RAFAEL: Kaj vidita?

Svit in Svetlana gledata drug v drugega in ne zaznavata okolice. Drug drugemu gladita avri. Njuna obraza sta blažena in nasmejana.

VALDA: Svit? Svetlana?

RAFAEL: KAJ VIDITA?

SVIT/SVETLANA: Rožnato.

Svetovalci se umaknejo na stran in zaprepadeno opazujejo.

RAFAEL: Madona.

JASPIS: Pa smo tam.

VALDA: To še nič ne pomeni; rožnata je tudi iskrenost, prijateljstvo!

JASPIS: ... Ljubezen je.

VALDA: Do sebe. Lahko je ljubezen do sebe!

JASPIS: Ne, ne. Zelo močno zaznavam. Ljubezen je.

Svit in Svetlana kot uročena.

SVETLANA: Zdaj, ko sem te končno našla, te ne izpustim. Moj svit.

SVIT: Ljubljena moja. Moj svet!

SVETLANA: Sploh ne vem, kako sem lahko živela brez tebe!

SVIT: Jaz sem s tabo od mrtvih vstal.

Stakneta se v poljub.

SVIT: Tvoje čakre ... tako lepo se vrtijo.

SVETLANA: Tvoja prisotnost.

SVIT: Pozdravila si moj želodec.

SVETLANA: Usojena sva si. Zdaj je vse kristalno jasno!

SVIT: *(Se zdrzne)* Hudo mi je za Staneta.

SVETLANA: Jaz sem pa tako vesela, da sva se našla!

SVIT: Ampak ...

SVETLANA: Pridi ... Jokaj name. Jokaj vame.

SVIT: Ti pa name. Umij mi telo s svojimi solzami.

SVETLANA: Veš, v bistvu mi ne gre nič na jok. Res sem srečna. Čeprav je grdo.

SVIT: Umrl bom ... Od sreče!

SVETLANA: Čutim, da bi morala ta čudež delit ... da bi morala dat nekaj veselju, ker naju je združilo.

Svetovalci pridejo bliže, zgroženo poslušajo.

SVIT: Prav imaš! Samo, jaz te nočem delit ...

SVETLANA: Ne, seveda ne, samo tebi sem vdana. Tukaj in zdaj, jutri in pojutrišnjem, vse dokler sva živa. In tudi še potem!

SVIT: In tudi še potem.

SVETLANA: Ti si moja duša dvojčica!

JASPIS: Jaz ne bi bila tako prepričana.

Svit in Svetlana se zdrzneta.

SVIT: KAJ?!

JASPIS: Nič ne vesta o dušnih povezavah.

VALDA: Kar nekaj bluzita!

JASPIS: Vsak odnos, ki ga imamo, dolgotrajen ali kratkotrajen, je povezava duš na nekem nivoju. To sta prav ugotovila. Ampak nikjer ni dokazila, da sta res za skupaj po višjih karmičnih zakonih.

SVIT/SVETLANA: SVA!

JASPIS: Nekateri odnosi se vlečejo tekom več življenj, če se odnos v enem ne izpolni. To pomeni, da ena oseba vrne drugi nekaj, kar je od nje prevzela. Gre za izjemno močno vez, pri kateri imaš občutek, da človeka poznaš že vse življenje. Gre za karmični dolg-

SVIT: To sva midva!

JASPIS: Ampak ti odnosi niso nujno romantične narave. Podoben je tudi odnos dušnega dogovora: duši sta zapisali v svojo dušno pogodbo, da bo to en najpomembnejših odnosov v življenju.

SVIT: To sva midva!

JASPIS: Ni logične razlage. Odnos poganja višja sila. Dušni dogovor ne pomeni nujno, da sta osebi najbolj primerni druga za drugo, da se najbolj razumeta in najbolje skupaj funkcionirata. Namen tega odnosa je, da si duši izmenjata energetska podpora v nekem obdobju življenja, ki je za njiju osebno izjemno pomembno in prelomno. Ne gre toliko za skupno rast, ampak za podporo rasti posameznika.

SVETLANA: Ampak midva se podpirava. Skupaj rasteva!

JASPIS: Ti odnosi so zelo intenzivni.

SVIT: JA!

JASPIS: Kar pomeni, da so tudi zelo nestabilni.

VALDA: Se pravi, da bo hitro konec.

Maya in Stane se vrneta.

RAFAEL: O! Ravno prav sta prišla. Jaspis je ekspert o dušnih povezavah.

JASPIS: Poznamo tudi odnose, ki so bolj na ravni uma. Na primer odnos svobodne izbire. Odnos na podlagi koristi. Z drugimi besedami: z nekom si, ker od njega nekaj potrebuješ. Tu ni kake globlje dušne povezave, ta oseba ti izpolni neko željo ali dopolni tvojo predstavo o idealnem življenju.

Maya z zanimanjem kima. Stane tuhta.

SVETLANA: Jaz še predobro vem, da idealnega življenja ni.

JASPIS: Najbolj stabilni so odnosi, ki temeljijo na skupni rasti. Kjer se osebi zavedata, da samo s skupnimi močmi lahko premagata ovire. To je odnos, ki se začne zelo lepo in z osebo se lepo dopolnjuješ, nato pa pride življenjska preizkušnja-

STANE: Svetlana, dovoli nama rasti!

SVETLANA: Stane: Jaz in Svit sva duši dvojčici.

SVIT: In dušni par.

STANE: A STA DUŠI DVOJČICI ALI DUŠNI PAR? ODLOČI SE ZDAJ.

RAFAEL: Pomirite se. Naj Jaspis do konca pove!

JASPIS: Duša dvojčica je nekdo, s katerim si bil večkrat v skupnih reinkarnacijah, ki je del tvoje dušne družine. To ni nujno tvoj partner.

STANE: No vidiš!

JASPIS: Dušni par, po drugi strani, je pa prva reinkarnacija duše. Duša se razdeli na najmanj dva dela, ponavadi pa celo na tri do sedem.

MAYA: Se pravi, da sploh ni nujno, da spoznaš svoj dušni par?

JASPIS: Ni nujno, da so zdaj vsi na zemlji.

MAYA: Kaj, če si se rodil prepozno ali pa prezgodaj?! Kdo ve, kakšna je tam gor čakalna vrsta.

RAFAEL: Nima smisla žalovat za dušami, ki trenutno niso dosegljive.

SVETLANA: Svit je moj dušni par. In moj partner. In duša dvojčica.

STANE: Saj ne morem verjet! Tri dni se poznata ...

SVIT: Ja, če ne štejemo še preteklih življenj.

VALDA: Za hipno zaljubljenost gre. Za delo telesa. Feromoni!

JASPIS: V okolju, ki je tako specifično kot ta delavnica, lahko marsikaj privre na plan. In najboljši način za zakamufliranje svojih pravih, globokih čustev je, da se spustite v nek nov nezdrav odnos. Da se zamotite.

SVETLANA: Kako si drznete!

JASPIS: Zaljubila sta se v lastne projekcije!

SVETLANA: Nisva se zaljubila. Ponovno sva se odkrila!

VALDA: Saj je čisto preprosto: dolgo sta skupaj delala vaje in se gledala. Če se gledaš več

kot štiri minute, začne telo izločati hormone sreče. Možgani *mislijo*, da ste zaljubljeni.

SVIT: Ampak midva sva večinoma mižala.

SVETLANA: Ja. Tretje oko je bolj pomembno kot druga dva, Rafael je sam tako rekel.

RAFAEL: Sta opazila še kakšne druge spremembe na sebi, odkar se to dogaja?

SVETLANA: Nič nisem lačna.

VALDA: Kot sem rekla, tipična zaljubljenost.

STANE: Anoreksija!

VALDA: Promiskuitetne težnje so tudi znak depresije ...

SVIT: Pozdravila me je! Želodec me več ne boli.

JASPIS: Svetlana nima bioenergetskih sposobnosti.

SVIT: Zame jih ima.

SVETLANA: (*Svitu*) Ti si jih prebudil v meni!

STANE: (*Svetovalcem*) Hočem, da mi daste ženo nazaj! Vi ste jo zacumprali!

SVETLANA: Ustvarjena sva drug za drugega.

STANE: Pha! Tri dni, pa misliš, da te pozna! Feromoni so ti zameglili vid!

SVIT: Čutiva se.

SVETLANA: Čisto drugače je.

STANE: ŽENO NAZAJ ALI PA DENAR NAZAJ!

RAFAEL: Stane, ustavite se. Koliko vas stane nesrečna žena? Trenirajte mišico sprejemanja, to je edino, kar vam lahko v danem trenutku svetujem.

SVETLANA: Veže me karmični dolg.

STANE: In kako je dolg? Kdaj bo tega cirkusa konec?!

SVIT: Stane, najini duši sta se to vnaprej zmenili. Nisva midva kriva. Nič ne veva.

JASPIS: Lahko se hitro konča, če si oba dasta, po kar sta prišla ...

STANE: (*Svetlani*) No?! Po kaj si prišla?!

SVETLANA: Dolžna sva veselju, Stane.

RAFAEL: (*Stanetu*) Če bi se rad drl – prosim.

SVETLANA: A nisi vesel, da nimam več depresije? Poskusi biti srečen skozi sočutje.

STANE: Zdaj imaš manijo! In še anoreksijo! (*Milo*) Po vseh teh letih me boš zdaj pustila. Po vsem, kar sva zgradila! Rad te imam, čeprav ne znam pokazat ...

SVIT: Vem, da je težko razumet ... še sam ne razumem prav dobro. Ampak čutim: instinkt morava ubogati. Tako močen je.

STANE: Moj instinkt je, da bi te premlatil.

RAFAEL: Samokontrola je pot do razsvetljenja.

STANE: A njima se pa ni treba kontrolirat!?!

RAFAEL: Primerjanje z drugimi vam ne bo nikdar prineslo notranjega miru.

STANE: (*Svetlani*) PRIZADELA SI ME, RAZJEZILA, UŽALOSTILA ... PREVARALA, PRETENTALA, UNIČILA!

VALDA: Ne Prizadela si me; Čutim prizadetost. Ne Razjezila si me; Čutim jezo. Ne Užalostila si me; Čutim žalost ... *Ti* si ta čustva dopustil. Zaznaj jih, sprejmi jih. In opusti.

MAYA: Ko slečemo, kar nismo, zasije, kar smo. Ane?

JASPIS: Kako pravimo: Vsi smo eno, vsi smo veselje-

STANE: Jaz pravim: Kurc vas gleda! Tožil vas bom!

VALDA: Ššššš. Roke položi pod rebra na desni strani trebuha. Jetra ti bodo hvaležna.

STANE: Prav, potem vas bom pa tožil!

Valda tišči Stanetove roke proti rebrom.

VALDA: Šššššš. Izdihni in reči Ššššššš.

STANE: NE TI MENI ŠŠŠŠŠ!

JASPIS: JA, NE TI NJEMU ŠŠŠŠŠ! Več kot pet desetletij sem že na tem planetu, pa nisem spoznala svoje duše dvojčice. Kaj šele dušnega para! Potem pa ta dva prideta, in bum: tri dni!

STANE: ANE!

RAFAEL: Globoko vdihnita in izdihnita. Izluščita jezo.

JASPIS: Ne me terpirat! Jaz bi tudi rada moškega, mogoče sem že stara, ampak to še ne pomeni, da imam maternico za okras! Toliko sem že preživela! Ne mi govorit, da je čista duša tista, ki je važna, ja, mogoče nisem več tako vlažna, ampak še vedno si želim dotika, en tak objem, samo en tak taprav objem ...

VALDA: Ljubosumna si.

JASPIS: Kaj pa ti veš o življenju! Otrok!

VALDA: Indigo otrok, prosim. Mi smo apriori bolj razvite duše!

JASPIS: Dvakrat si šla na vikend seminar pa mi boš zdaj pametovala!

VALDA: Trikrat!

RAFAEL: Tu je preveč ženske energije.

STANE: JA!

RAFAEL: Mogoče bi bilo bolje, če bi sodeloval s kakšnimi moškimi. Vsaj ne bi take butale na plan.

STANE: Mi smo trezne glave.

RAFAEL: Stane, mogoče bi se midva povezala ...

SVIT: Jaz sem tudi moški.

SVETLANA: (*Stanetu*) Za razliko od tebe, je on čuteč!

JASPIS: On ni moški, on je še otrok!

SVETLANA: Bolj je zrel kot vsi vi skupaj!

JASPIS: Kot da ne vem, kaj si počel na tistem *samoiskanju*, Rajko!

VALDA: Kakšen Rajko?!

JASPIS: Na Tajskem se je zapijal in osvajal domačinke, nič ni meditiral in iskal notranjega jaza in se šel joge obraza!

RAFAEL: Vse to sem predelal, pokesal sem se za svoje grehe. Ne morem verjeti, da mi to zdaj mečeš naprej.

VALDA: Ne morem verjet. Je vse to res, Rafael?

JASPIS: Kaj je, indigo deklič, a so šle tvoje sanje v nič?

RAFAEL: Predaleč si šla. Ne bom pustil, da me takole obtožuješ. Ja, pred dvajsetimi leti

sem živel drugače, ampak sem se spremenil. Če te že zanima, seks me sploh ne zanima več. Zdaj sem v višji dimenziji.

VALDA: Ne vem, kaj je res, ampak meni je pomagal. Za to sem mu zelo hvaležna. Če ga ne bi spoznala, bi bila zdajle poročena s kakim bogatašem. Gledala bi Usodno vino in goltala vino.

STANE: Ne se primerjat z mojo ženo!

SVETLANA: Jaz gledam Reko ljubezni.

JASPIS: Eno si rešil, prej si jih pa uničil več kot sto. Misliš, da je to dovolj?!

RAFAEL: Naredim, kar lahko. Nisem bog.

VALDA: A se nismo združili, da bomo kaj dobrega storili!

RAFAEL: In zraven še malo zaslužili, a ne, Jaspis? Če vama je toliko do tega denarja, zaradi mene poberita vse. Jaz bom nadaljeval po svoji poti. Preteklost ni prerokovalka prihodnosti. Zame ne.

VALDA: Ne, to ni fer. Vsi trije si bomo lepo vse razdelili.

JASPIS: A si slepa?! Saj ne bo kaj deliti. Onadva sta se zatreskala, Stane je v riti, vsi bodo hoteli denar nazaj, za brez veze smo se matrali tri dni!

SVIT: Ni res. Veliko energije ste vložili in marsikaj smo spremenili, naša življenja bodo zdaj drugačna.

VALDA: Ampak jaz sem hotla vsem pomagat! Spremenit zavest. Zvišat vibracijo. Ne samo za nas, za cel planet.

MAYA: Meni ste pomagali, da sem se odcepila od kartic. In od očeta. *(Se zave, kaj je rekla in jo popade panika)*

JASPIS: Točno! Jaz hočem plačilo. Zaslužila sem si.

RAFAEL: Tu smo, da služimo. Ampak plačilo ni vedno denar.

STANE: PEJTE VSI SKUPAJ V RIT!

Stane se nameni oditi.

MAYA: Stane, kam greš?!

STANE: V dolino se ga grem napit!

Stane odide proti vili. Maya steče za njim.

RAFAEL: Valda, kam greš pa ti?!

VALDA: Ji bom dala telefon. Da bo šla na bankomat ...

Valda steče v vilo.

JASPIS: KAJ BOMO PA ZDAJ?! VSE JE ŠLO V NIČ!

SVIT: Ni, ni.

SVETLANA: Če ne bi bilo vas, se ne bi srečala ...

RAFAEL: Če vama je bilo namenjeno, bi se.

SVIT: Zelo sva vam hvaležna! Rada bi to radost delila ... dala nekaj drugim.

SVETLANA: Ja.

SVIT: Zato sva se odločila-

SVETLANA: Intuitivno sva se zmenila-

SVIT: Telepatsko.

SVETLANA: Ja.

SVIT: A boš ti povedala?

SVETLANA: Daj ti.

SVIT: Ne, daj ti, no.

SVETLANA: Odprla bova svoj ritrit!

SVETLANA/SVIT: *(slovesno)* "En teden za vaš dušni eden!"

JASPIS: NE!

SVETLANA: Vsak si zasluži najti svojo dušo dvojčico.

JASPIS: To ni mogoče!

SVIT: Poskusimo pa lahko. Navdihujeva se po vas.

SVETLANA: JA!

RAFAEL: Hja ... Lepo ... Jaspis, greva po pojoče sklede. *(Svitu in Svetlani)* Za končni obred.

Jaspis in Rafael odideta proti vili. Naproti jima pride Valda.

VALDA: Sem ji dala telefon. Sem ji rekla, naj prinese gotovino.

JASPIS: ODPRLA BOSTA SVOJ RITRIT!!!!

VALDA: KAJ? KDO?!

JASPIS: Svit in Svetlana.

VALDA: SVOJ RITRIT?! Vesolje me preizkuša. ŠIT! Vesolje me preizkuša. ŠIT! ŠIT! ŠIT!

RAFAEL: Pomiri se

JASPIS: Ne samo, da ne bomo nič zaslužili, še biznis nam bosta speljala!

VALDA: Ja, ločila se bo, pokasirala bo mastne pare. A si sploh predstavljata, kakšno reklamo si lahko narediš, če imaš tak kapital? Pokopala nas bosta!

RAFAEL: Na svetu je dovolj prostora za vse. In za vse biznise.

JASPIS: Ne! Predolgo sem se mednarodno izpopolnjevala, da bi mi zdaj dva zanesenjaka prekrižala pot. Ta NJUN ritrit se ne sme zgoditi!

VALDA: Kaj, če nas Stane prijavi? Kaj, če nas res toži?

JASPIS: Saj nima kaj. Vse, kar delamo, je zakonito.

RAFAEL: Ne.

VALDA: Kaj ne?!

RAFAEL: Ne bo nas prijavil in tudi te dušne zakonske svetovalnice ne bo.

VALDA: KAKO ŽE??!!

RAFAEL: Jaspis bo kanalizirala.

JASPIS: Ampak to mi vzame ogromno energije! Vedno posebej zaračunam.

RAFAEL: Kakor hočeta.

VALDA: Zgoraj bodo gotovo potrdili, da s Svitom nista dušni par!

JASPIS: Kaj pa, če bo njihovo sporočilo, da sta res karmično povezana?!

VALDA: Boš pa rekla, da nista. Saj ne bodo vedeli.

JASPIS: Ni važno, kaj bom slišala. Prepričana sta v to, kar sta, ne bosta mi verjela.

VALDA: Morata! Jaspis, Morata! Računam nate.

Zatemnitev.

7. MEDIJ

4. dan. Jutro. Svit in Svetlana sedita, se gledata in smejita. Pridejo ostali. Maya, v novi neudobni opravi, je tesno od Stanetu, ki zdaj izgleda povsem izmučen.

RAFAEL: Dobro jutro! Vidim, da Svit in Svetlana že prakticirata smejalno jogo. Dajmo poskusit vsi!

Vsi sedejo na tla v krogu in raztegnejo usta v nasmeh. Nekaj časa ostanejo tako.

RAFAEL: Sprostite glasilke, na ves glas se zarežite.

STANE: A lahko bolj potihó?

MAYA: Mačka ima.

VALDA: Začnemo se smejat na silo, nato pa nam to čez čas pride v kri. Super vaja za notranje organe! Tudi za ledvica, Stane.

Vsi poskusijo. Glasno se krohotajo. Stanetov prisiljen krohot se spremeni v hlipanje.

RAFAEL: Stane, Stane ... imamo eno veselo novico. Jaspis se je odločila, da bo kanalizirala.

JASPIS: Povezala se bom z vnebovzetimi mojstri. Samo za vas, za vaše blagostanje – moje darilo, brez doplačila. Če bodo rekli, da sta Svit in Svetlana dušni par, potem boš moral to sprejeti. Če pa ne, boš vsaj pomirjen z veseljem. V vsakem primeru sem ti na voljo, če boš potreboval individualno vodenje.

SVIT: Kar naj začne.

SVETLANA: Midva sva prepričana.

STANE: Jah ... Prav ... Saj nimam več kaj zgubit.

VALDA: To! Naredimo najprej eno kratko jogo. Akcija! Sedite po turško. Vdih, izdih.

Vsi sedejo po turško.

VALDA: Zelo preprosta vaja: Jahali bomo kamelo.

Valda se z rokami prime za gležnje, kjer se noge križajo in usloči hrbtenico proti petam.

VALDA: Vdih ...

Valda raztegne hrbtenico tako, da so njene roke povsem iztegnjene, premika se samo medenica.

VALDA: Izdih.

Vsi ponovijo. Valda izvaja gibe vedno hitreje.

VALDA: Vdih, izdih. Vdih, izdih. Vdih, izdih.

Stane se zaskoči v položaju in zatuli.

VALDA: Kaj pa je?!

STANE: O, jebenti! Križ!

VALDA: Najbrž je samo krč. Ostanite v tej pozi in globoko dihanje.

Stane ves nakremžen sopiha.

VALDA: A ponehuje?

STANE: NE!

MAYA: Mogoče rabi zdravnika!

VALDA: NE! Zdravniki te bodo samo nafilali s tabletami!

STANE: Super!

VALDA: Treba je odpraviti vzrok!

SVIT: Ljubezen je lahko bolezen. Če ni taprava, tako kot je najina.

Staneta prevzame impulz, da bi mahnil Svita. Ko se čisto malo premakne, ga še bolj useka v križu.

STANE: Aaa.

RAFAEL: Svit, sveta ljubezen se nikoli ne postavlja. Je ponižna in čuteča.

VALDA: Stane, pri miru bodite.

Valda se od zadaj približa Stanetu in se dotakne njegovih ramen.

STANE: A veste, kaj delate?!

VALDA: Samo potipala bom, če so kakšni vozlički.

Stane hoče vstati, a ga zopet preseka bolečina.

STANE: Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaauuuuu! Pusti me!

Jaspis se približa Stanetu. Hoče položiti roke na njegov hrbet.

STANE: Kaj delate?!

JASPIS: Reiki vedno pomaga.

STANE: NE! Dovolj je tega čaranja! Pusti me!

MAYA: A pokličem rešilca?! Samo, kako bo šel v klanec???

RAFAEL: Si imel kdaj prej težave s križem?

STANE: Ne.

RAFAEL: Potem je psihosomatsko.

STANE: Kaj?!

RAFAEL: Vdihni, izdihni. Prisluhni: kaj ti križ govori?

STANE: A ste zmešani?!

RAFAEL: Pomisli. Prisluhni. Začuti.

JASPIS: Ne boli hrbet, boli breme.

STANE: BOLI, JA!

JASPIS: Samo jeza je. Stara kljubovalna jeza.

SVETLANA: Svit, greva dol v dolino po zdravnika!

STANE: Nočem njegove pomoči!

SVETLANA: Kaj pa boš!

STANE: (*Hlipa*). Ne zapusti me.

SVETLANA: Nikoli te ne bom zapustila. Vedno boš del mene v določenem času. Ampak sem se pa odljubila.

VALDA: Svetlana, mogoče zdajle ni pravi čas ...

STANE: Žal mi je, za vse! Moral bi skrbeti zate, ne pa da sem kot zmešal kupoval kosilnice in kuhinjske aparate. Moral bi te božat in crkljat in poljubljat na vrat ...

SVETLANA: Nisi znal drugače. V redu je.

STANE: A to pomeni, da boš ostala z mano?

SVETLANA: Ne.

RAFAEL: Stane. Saj veš, kaj je treba naredit.

MAYA: Poklicat kiropraktika?

STANE: Vse bom naredil, samo da neha ... Auuuuuuuuuuuuuu.

RAFAEL: Ko boš odložil breme, bo minilo.

STANE: Nimam kaj odlagat, pustila me je ... to je to. Konec. Pustila me je in zdaj bom celo življenje invalid!

MAYA: No, no ...

STANE: (*Svetlani in Svit*) Spokajta se! Ne morem vaju gledat!

SVETLANA: (*Empatično*) Oh, Stane ...

STANE: Bolj, ko te gledam, bolj me boli!

VALDA: Koliko te boli, od ena do deset?

STANE: TRISTO!!!!

JASPIS: Stane rabi nekaj časa. Samo nekaj časa. Malo časa, da predela. Pustimo ga.

SVETLANA: Žal mi je ...

VALDA: Mogoče pa lahko Svetlana poskusi? Če deluje na Svit ...

SVETLANA: Svit, imaš kaj proti, če se dotaknem svojega bodočega bivšega moža?

STANE: BIVŠEGA?! AAAAAAAAAAAAAAAAAARGH!

SVIT: Seveda nimam. Kar pozdravi ga.

Svetlana se z obema rokama dotakne Stanetovega hrbta. Zamíži.

RAFAEL: Je kaj bolje?

STANE: NE.

JASPIS: Daj ji čas ...

SVIT: Ne vem, zakaj pri njem ne prime.

RAFAEL: Vesolje ve.

JASPIS: Stane, poskusi verjeti. Poskusi verjeti v zdravilne moči. Odpri se ji.

VALDA: Vesolje nas preizkuša. Vesolje nas preizkuša. Vesolje nas preizkuša.

MAYA: Vse bo v redu, Stane. Jaz verjamem, da bo. Še preden se okrog obrneš, bo minilo!

STANE: Nikoli več ne bom seksal!

MAYA: Boš, boš.

STANE: Nikoli več ne bom tekel! Nikoli več ne bom hodil! Nikoli več ne bom jedel domačega jabolčnega zavitka! Za vedno bom sam! Samski tetraplegik!

Stane zahlipa. Svetlana spet položi roke na Stanetov hrbet. Zapre oči. Se osredotoči.

MAYA: Ne, Stane, ne. Mene skrbi zate.

STANE: Mene tudi.

MAYA: A se lahko premakneš?

STANE: Ne upam si.

MAYA: Svetlana se ne zaveda, kaj ima.

SVIT: SE.

MAYA: A da bi vi trije ... to ti pa ni?

STANE: KAJ?!

MAYA: Veš, jaz imam dva različna vlažilca za gube. Enega naneseš zjutraj, drugega pa zvečer. Tako ni noben ljubosumen.

STANE: A hočeš reči, da bi bila Svetlana z mano IN istočasno s Svitom?!

MAYA: Ne istočasno. Malo bi si jo porazdelila čez dan.

STANE: A si nora! Saj veš, da cele dneve delam.

SVIT: Svetlana je moja!

RAFAEL: Pustite, da se skoncentrira.

MAYA: Ne, res. Rada bi naredila eno dobro delo. So me tu spodbudili. Zdaj vem, življenje je še kaj več kot samo šminke. Sem razmišljala ...

VALDA: To!

MAYA: (*Stanetu*) Všeč mi je tvoja energija.

STANE: Misliš - moj denar?

MAYA: Aha. (*Pavza*) Tudi posebno lep nisi. To bo dobra izkušnja zame. Da pogledam navznoter. Ane?

Svetovalci kimajo.

MAYA: Obljubim, da bom bla čist kul. Ne bom ti težila, če prideš pozno domov ... še spodbujala bi te, ker vem, kako rad delaš. In samo toliko da veš, jaz tudi dostikrat zaspim s tablico.

STANE: Aha.

MAYA: Mogoče se je pa vse to zgodilo z namenom. Mogoče sva si pa usojena.

Stane je tiho. Svetlana je še kar skoncentrirana.

MAYA: A si še premlad za krizo srednjih let? Poglej s te plati: jaz sem lepa in mlada.

STANE: Ob meni boš vedno mlajša ...

MAYA: Sem pa tja kakšna torbica ...

STANE: Tako si lepa, lahko bi dobila kogarkoli?

MAYA: Ampak nihče ni tak, kot ti. Pa še spoznaš se na sklade!

Stane razmišlja.

MAYA: Saj je v redu. Nisi še pripravljen. Čist štekam. Tale moj mozolj tudi še ni za stisnit. Nekatero stvari je treba počakat.

Stane se nenadoma sprosti. Svetlana umakne roke.

RAFAEL: Kako je?

STANE: Nič ne čutim.

MAYA: Ojoj! Poklicat grem rešilca!

STANE: NE: Nehalo je. Ne čutim bolečine!

Vsi vzkliknejo v veselju.

SVIT: Moja zdravilka!

JASPIS: Pa ga je res ...

STANE: Pozdravila si me! ALELUJA! Odpustim ti!!! Moja ljuba žena!

Maya se namrdne.

SVETLANA: Ne, Stane. Take stvari se ne da kar tako odpustit.

STANE: Pa če pravim, da je okej.

SVETLANA: To se ti zdaj zdi. Gotovo bo spet prišlo za tabo.

STANE: Sprijaznil sem se in sprejel.

SVETLANA: Nihče ni tako dober.

STANE: Odpustim ti, greva domov.

SVETLANA: Ne. Ne morem. Svit.

STANE: Jaz te poznam! Samo pogledam te, pa vem, kako si. Vem, kako prdneš, ko se zbudiš, kdaj te boli želodec, ker si požrla celo bonboniero, samo povoham te in vem, kdaj si nazadnje jokala.

SVIT: Jaz vse to vem, ne da bi jo gledal.

SVETLANA: S Svitom bom jokala samo še od sreče.

STANE: Tvoja ljubezen mi je prinesla bolezen. In potem je tvoja ljubezen pozdravila bolezen. In potem si me spet pahnila v bolezen ...

MAYA: Stane ... Moja ponudba še vedno velja.

STANE: *(Nenadoma veselo)* Aja?

MAYA: Poskusiva.

SVETLANA/SVIT: Poskusita.

JASPIS: Saj ni treba, da so vse zveze karmične.

RAFAEL: A potem nas ne boste tožil?

STANE: Ah, ne.

Svetovalci si vidno oddahnejo.

VALDA/RAFAEL: Poskusita.

STANE: ... Bi pa vseeno bi rad vedel, kaj pravijo nebesa. Jaspis?

JASPIS: Seveda, Stane. Samo zate.

Jaspis se pripravi za kanaliziranje. Nekaj vzdihov in izdihov, zapre oči ...

JASPIS: Vsi angeli in svetniki, lep pozdrav. Potrebujemo vašo pomoč. Ali sta Svit in Svetlana dušni par in duši dvojčici?

Smrtna tišina. Vsi čakajo. Nič se ne zgodi.

STANE: Ignorirajo nas.

JASPIS: Povezujem se ...

MAYA: Zadnje čase je toliko poplav, potresov, teroristov ... Najbrž imajo bolj nujne reči.

JASPIS: *(Z drugačnim glasom)* Trenutno so vsi angeli zasedeni. Prosimo, poskusite kasneje.

VALDA: Vesolje nas preizkuša.

SVIT: Saj jih ne rabimo.

JASPIS: Čakajte! Nekaj dobivam! *(z drugačnim glasom)* Nad naše kraje prihaja hladen ciklon. Jutri bo delno oblačno s spremenljivimi padavinami.

STANE: Za vremensko napoved pa res ne rabimo njihove pomoči!

RAFAEL: Ni to. ... V kodah govori.

VALDA: Aja? Kaj pa pomenijo?!

JASPIS: Čakam ...

RAFAEL: Lahko je marsikaj.

JASPIS: Oh, ne. Prekinilo je. *Jaspis se utrujena sesede na tla.*

STANE: To pa zdaj presega vse meje. Maya, greva!

MAYA: JA! Adijo, pa hvala za vse ...

SVETLANA: Srečno.

VALDA: Maya, ne! *(Jaspis)* Ni nam še plačala.

Stane odide proti vili. Maya mu sledi. Valda ji sledi.

JASPIS: Vsi nam bodo ušli!

RAFAEL: Svetlana, Svit. Aha moment: Kaj, če bi naslednji ritrit organizirali skupaj? Prav bi nam prišle vaše zdravilske sposobnosti.

SVIT: Zakaj pa ne!

SVETLANA: Ideja res ni slaba ...

JASPIS: Kako si bomo pa delili?

Valda priteče nazaj in zadovoljno pomaha s šopom bankovcev.

Manifestira se MEDIJ. Pojava, ki deluje nekoliko nezemeljsko. Ni povsem jasno, ali gre za človeka ali ne.

MEDIJ: Pozdravljeni.

VALDA: Prepozni ste.

JASPIS: Ritrita je konec! Vsega je konec. Izgubila sem stik. Izgubila sem sebe. Izgubila sem-

VALDA: *(Jo boža z bankovci v roki)* No, no. Ni tako hudo. Drugič ti bo gotovo ratalo.

MEDIJ: Pošilja me Rafael.

VALDA: Kateri Rafael?!

RAFAEL: Jaz nič ne vem o tem.

MEDIJ: Nadangel Rafael.

VALDA: O!

JASPIS: A potem me je slišal ... ?

VALDA: Vidiš, nič ni izgubljeno!

MEDIJ: Vse je slišal.

JASPIS: OH! Vsaj to!

SVIT: A sva dušni par?!

SVETLANA: In duši dvojčici, ane?!

MEDIJ: Tukaj sem zato, ker pobiram davke za veselje. Izročam vam tudi opomin, kjer piše, da bo z novim zakonom o uporabi duhovnosti za splošne zemeljske namene prepovedano služiti denar z vsemi vedami, ki so izven materialnega sveta.

- KONEC -